

KURIER Popularny

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Rok III Nr 332 (783)

Łódź, sobota 6 grudnia 1947 r.

CENA 3 ZŁ

Walka o pokój — walką o Socjalizm

PPS na konferencji w Antwerpii

Wywiad z przewodniczącym CKW PPS

tow. min. Rusinkiem

Sprawozdawca polityczny Socjalistycznej Agencji Prasowej zwrócił się do tow. min. Kazimierza Rusinka, przewodniczącego CKW PPS, po jego powrocie z Antwerpii, gdzie reprezentował wraz z tow. posł. Julianem Hochfeldem PPS na międzynarodowej konferencji socjalistycznej z prośbą o wypowiedź na temat konferencji

Tow. Min. RUSINEK

PYTANIE: — Jakże zadania postawiła sobie delegacja PPS na międzynarodowej konferencji socjalistycznej w Antwerpii?

ODPOWIEDZ: — Rada Naczelna Polskiej Partii Socjalistycznej w uchwałach z dnia 30 czerwca 1947 r. postawiła zadanie jednolitego frontu w ruchu robotniczym w skali międzynarodowej. Droga, na której pragniemy realizować uchwały Rady Naczelnej i mobilizować siły lewicy społecznej do walki z imperializmem i kontrrewolucją — została określona w uchwałach Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS.

Postanowiliśmy:
a) wzmocnić samodzielny wysiłek i-deologiczny na terenie międzynarodowego ruchu socjalistycznego, wzmocnić na tym terenie walkę o zwycięstwo słusznego, rzetelnie socjalistycznych założeń politycznych.
b) wzmocnić wysiłek w kierunku wzajemnego porozumienia socjalistycznych partii i grup szczerze rewolucyjnych i lewicowych.

c) wzmocnić wysiłek w kierunku stworzenia jednolitego frontu socjalistów i komunistów w skali międzynarodowej dla obrony pokoju i walki o ustrój socjalistyczny.

Uczestnicząc w międzynarodowej konferencji socjalistycznej w Antwerpii delegacja nasza podjęła walkę ideologiczną o zwycięstwo słusznego stanowiska i linii politycznej w skali międzynarodowej. Podstawą naszej polityki jest współdziałanie partii socjalistycznych i komunistycznych. Jako jedynie realnej siły przeciwstawiającej się podziałowi świata na bloki i mogącej skutecznie bronić demokracji przed zamachami reakcji.

Sprawy najważniejsze

PYTANIE: — Jakże zagadnienia były na porządku obrad i jakie stanowisko zajęła Polska w stosunku do omawianych zagadnień?

ODPOWIEDZ: — Spośród wielu spraw — do najważniejszych zaliczamy:

1) zagadnienie pokoju i walki o pokój,

2) gospodarczą odbudowę Europy,
3) zagadnienie socjal. - demokratycznej partii Niemiec (Schumachera).

Na czoło wysunęła się sprawa pokoju dla socjalizmu. Pokój nie jest celem samym w sobie. W tym punkcie reprezentowaliśmy odmienny punkt widzenia, aniżeli niektórzy przedstawiciele innych partii socjalistycznych. Dla socjalizmu pokój stanowi warunek postępu społecznego, rozwoju cywilizacji, zmiany ustroju i utrwalenia nowego w oparciu o zasadnicze reformy społeczne. Walka o pokój jest walką o socjalizm. Jeśli walka ta ma być zwycięska — ruch socjalistyczny musi szukać sojusznika tylko po swojej własnej, t. j. lewej stronie barykady. — Praktycznie musi współdziałać w jednolitym froncie z ruchem komunistycznym. Nie wolno natomiast pod groźbą zdrady idealów i celów socjalistycznych wchodzić w sojusz z prawicą społeczną, w sojusze wymierzone przeciwko Związkowi Radzieckiemu i przeciwko partiom komunistycznym. To stanowisko, które reprezentuje PPS i lewicowy ruch socjalistyczny — musi obowiązywać także partie komunistyczne. Teoria i praktyka okresu minionego, polegająca na walce z partiami socjalistycznymi wydały w konsekwencji rezultaty odwrotne w stosunku do zamierzeń.

PPS o sprawę Hiszpanii

PYTANIE: — Jakże partie socjalistyczne poza Polską podzielały określone przez Was stanowisko?

(Dalszy ciąg na str. 2)

Brytyjski projekt traktatu w sprawie rozbrojenia Niemiec

Londyński korespondent dziennika „P. M.”, Frederick Kuh donosi, że Wielka Brytania przesłała rządowi USA ściśle tajną notę, zawierającą tekst przereklamowanego przez Anglików projektu traktatu w sprawie demilitaryzacji Niemiec, którego pierwotną wersję

James Byrnes przedstawił Wielkiej Czwórcce w kwietniu 1946 r.

Projekt traktatu, złożony ze wstępu, 6 artykułów i 2 załączników przewiduje:

1) Zwiększenie okresu gwarancji rozbrojenia Niemiec z 40 do 50 lat.

2) Rozszerzenie rozbrojenia Niemiec na dziedzinę życia gospodarczego i politycznego.

3) Stworzenie systemu alianckich inspektorów wokół Sojuszniczej Rady Kontroli.

Jednocześnie plan brytyjski proponuje, aby wszystkie uchwały czterech wielkich mocarstw — sygnatariuszy traktatu — zapadały większością 3 głosów, przyczym

zaden z sygnatariuszy nie będzie miał prawa weta.

Cisza przed burzą czy istotne uspokojenie w Palestynie?

JEROZOLIMA (PAP). Sytuacja w Palestynie, jakkolwiek nadal jeszcze naprężona, uległa ostatnio pewnemu uspokojeniu. Niemniej jednak władze brytyjskie zarządziły 24 godzinne ostre pogotowie w związku z możliwościami manifestacji arabskich przeciwko podziałowi Palestyny. W północnej i południowej części Jerozolimy oraz

w śródmieściu wprowadzono godzinę policyjną.

3 dniowy strajk protestacyjny, proklamowany przez Arabów na znak protestu przeciwko podziałowi Palestyny, zakończył się w piątek o świcie. Przewidziane na piątek manifestacje arabskie zostały odwołane przez sekretarza Wysokiego Komitetu Arabskiego, dr Khalid, który wezwał ludność arabską do podjęcia normalnej pracy. Jest wielce prawdopodobne jednak, że zwłaszcza w północnych okęgach arabskich o dużym nasileniu nastrojów nacjonalistycznych, ludność nie zastosuje się do tego wezwania.

JEROZOLIMA (PAP). Dnia 9 grudnia rozpocznie się na terenie Palestyny werbunek do milicji, która ma pełnić służbę porządkową w przyszłym państwie żydowskim.

Braterskie pozdrowienia z pola walki

Prezydium KCZZ, w związku z rozpoczynającymi się obradami II zjazdu Związku Zawodowego Włókniarzy, otrzymało od Francuskiej Federacji Włókniarzy telegram następującej treści, podpisany przez sekret. gen. tow. Aubert:

„Z powodu toczącej się walki pracowników francuskich o zrealizowanie słusznego żądania i przeciwko ustawom anty-strajkowym, żałujemy, że nie możemy być obecni na Waszym kongresie.

Federacja francuska przesyła braterskie pozdrowienia uczestnikom kongresu i życzy im dobrych obrad dla stałego polepszenia bytu pracowników włókienniczych, utrzymania wolności i odrodzenia Polski. Możecie być pewni przyjaźni naszej dla ludu polskiego!”

CGT zwraca się do Auriol'a by wspólnie z prezydentem omówić sytuację

PARYŻ (SAP). Zarząd Główny Generalnej Konfederacji Pracy (CGT) podczas swego piątkowego posiedzenia postanowił jednocześnie zwrócić się do prezydenta Republiki Auriola z prośbą o audyencję.

Generalna Konfederacja Pracy,

zwracając się do prezydenta Auriola, pragnie rozważyć sytuację strajkową na najwyższym szczeblu władzy państwowej zgodnie z zajęтым uprzednio stanowiskiem nie rokowania z rządem premiera Schumana.

PPS — to wolność jednostki w uspołecznionej gromadzie

WITAMY

W dniu dzisiejszym rozpoczyna swe obrady w Łodzi, stolicy przemysłu włókienniczego, po raz drugi w okresie ostatniej niepodległości, Krajowy Zjazd Delegatów Związku Zawodowego Robotników Przemysłu Włókienniczego. Potężna, masowa organizacja zawodowa, podstawowa część zorganizowanego proletariatu polskiego, zbiera się w czasie, kiedy Naród Polski, a w szczególności jego awangarda, — ŚWIADOMY PROLETARIAT, daje najgodniejszą odpowiedź wszystkim wstecznym słom międzynarodowego kapitalizmu, dążącego przy pomocy bankructw do wyzbycia suwerenności gospodarczej i politycznej wolnych narodów. Włókniarze polscy rozpoczynają swoje obrady w tym momencie, kiedy na przestrzeni całej Polski trwa, rozwija się i pogłębia WSPÓLZAWODNICZTWO PRACY, szlachetny wysiłek zdrowych mózgów i rąk, pragnących zapewnić krajowi przez wykonanie trzyletniego planu gospodarczego, RÓWNO WAGĘ GOSPODARCZĄ I STABILIZACJĘ STOSUNKÓW, a klasie pracującej ODPOWIEDNI POZIOMY ŻYCIOWY I DOBROBYT.

Włókniarze polscy od pierwszej chwili odzyskania niepodległego bytu trwają niezmiennie na barykadzie walki o ugruntowanie ustroju demokratycznego, własnymi rękami w najtragiczniejszych momentach naszych zmagani z resztkami faszyzmu hitlerowskiego na zmiłach polskich, puszczała w ruch zniszczone i pozbawione maszyn fabryki, często o chłuzie i głodzie resztkami się wycieńczonego długoletnią okupacją organizmu, kładł śmiało, odważnie i oliarnie pod walny pod nowy przemysł polski, pozabawiony fabrykantów, pod trwały byt i rozwój naszego życia gospodarczego. Świadomość włókniarzy i ich przywiązanie do postępowych hasel sprawiedliwej społecznej, manifestowany był już w ogniu niejednokrotnie krwawych strajków, demonstracji i walk na ulicach naszego miasta w okresie terronu sanacyjnego. Wszędzie i zawsze, kiedy toczyła się walka o prawo do życia, o wolność i sprawiedliwość, włókniarz zajmował właściwe miejsce PO LEWEJ STRONIE BARYKADY.

Polska Partia Socjalistyczna bacznie i z uwagą śledzić będzie wyniki tego Zjazdu. Tysiące naszych aktywistów partyjnych wywodzi się z grona włókniarzy. Specjalnie na terenie Łodzi, tutaj gdzie rewolucyjny ruch robotniczy przybrał coraz wyraźniejsze kształty jednolitej postawy i harmonijnej współpracy całego polskiego proletariatu, każde słowo, każda uchwała i każda ocena włókniarzy ma specjalne i ważne znaczenie.

Zjazd zajmie się niewątpliwie problemem wzmocnienia i utrwalenia WSPÓLZAWODNICZTWA PRACY, przelotoczenia go w powszechne zadanie każdego świadomego pracownika i robotnika włókienniczego. Dlatego zdanie tego zjazdu będzie miało ZASADNICZE ZNACZENIE I DLA INNYCH GAŁĘZI NASEJ PRODUKCJI. Przyjęte będą na Zjeździe dezyderaty stabilizacji norm wydatności i przejrzystości systemu zarobkowania włókniarzy i niewątpliwie oprą się one na realnych możliwościach.

Jesteśmy spokojni o wynik tego Zjazdu. Wiemy, w czym ręku znajdują się te ważne zagadnienia. Proletariat naszego miasta pozdrawia gorąco bractwo włókiennicze i wyraża swoją nadzieję, że tak jak dotąd stanowicie ona będzie najofiarniejszą warstwę polskiego proletariatu walczącego o swoje prawa o byt i godziwe warunki pracy i życia. (Kar.).

Proces warszawski trwa

Wczoraj zeznawała Marynowska i Marszewski

WARSZAWA (PAP). Na wstępie trzeciego dnia procesu osk. Kwieciński udzielił kilku odpowiedzi na pytania prokuratora i obrony, po czym przed sądem stała osk. Maria Marynowska. Osk. twierdzi, że do winy się poczuwa, jednak wyplera się działalności na szkodę państwa.

Oskarżona wyjaśnia, że Marszewski jest jej starym znajomym z okresu jej nauki w gimnazjum św. Katarzyny w Leningradzie. Po wojnie zetknęła się z nim, jak twierdzi, przypadkowo w 1945 r. Marszewski, zwrócił się do niej z prośbą o zorganizowanie spotkania między nim a Cavendishem - Bentinckiem, Marynowska zgodziła się, jednak wobec tego, że Cavendish był wówczas na urlopie ustaliła z Marszewskim, że na spotkanie sprowadzi pewnego majora. Gdy zakomunikowała o wem majorowi, że pewien jej znajomy chciał

by się z nim zobaczyć — major odpowiedział, że w tej sprawie musi się uprzednio porozumieć ze swym zwierzchnikiem — pułkownikiem. Po dwóch dniach major podał oskarżonej miejsce i czas spotkania z Marszewskim, dodając, że chce się z nim widzieć sam pułkownik.

W oznaczonym dniu — kontynuuje Marynowska — wsiadłam z majorem do samochodu i po zabraniu do wozu Marszewskiego, który czekał w umówionym miejscu, pojechaliśmy za trzymając się przed moim domkiem pułkownika. Rozmowa, w której brał udział również pułkownik, trwała około godziny.

Odnosząc szczegółów rozmowy, oskarżona zasnęła się brakiem pamięci, po czym niejasno tłumaczy, że Marszewski mówił pułkownikowi o powstaniu jakiegoś komitetu zjednoczenia różnorodnych partii.

W toku dalszych zeznań osk. wyjaśnia, że we wrześniu spotkała się znowu z Marszewskim, który ponownie prosił ją o skontaktowanie tym razem już z samym Cavendishem. Osk. zgodziła się i porozumiewała się z pułkownikiem wyznaczyła Marszewskiemu to samo miejsce spotkania. Marszewski spotykał się z Cavendishem dwukrotnie, chciał również spotkać się z Bliss-Lane'em. Wobec tego, — mówi osk. — że Bliss-Lane'a znalazłam mało, zaproponowałam spotkanie z pułk. Jorkiem, z którym pozostawałam w bliskich stosunkach towarzyskich. Pułk. Jork za proponował spotkanie na ul. Puławskiej. W tym spotkaniu wziął udział przez Marszewskiego jeszcze jeden przedstawiciel podziemia.

Wobec tego, że osk. Marynowska uparczywie zaprzeczała, jakoby znała treść dokumentów przekazywa-

nych przez Marszewskiego za jej pośrednictwem pewnej ambasadzie, prokurator okazuje oskarżonej dokument, który Marynowska poznaje, inko wliczono przez nią podpisany. W zeznaniu napisanym przez samą Marynowską, stwierdza się, że materiały otrzymywane za pośrednictwem Naimskiej i przekazywane pułkownikowi z obecnej ambasady zawierały: dane gospodarcze, protokoły zebrania komitetu porozumiewawczego i inne informacje o działalności tego komitetu, wreszcie informacje o ruchach dystrybucji broni i uzbrojeniu. Marynowska stwierdza dalej, że wiadomo jej było o przygotowaniu drugiego memoriału do ONZ, który miał zawierać dane o więziennictwie.

Prok.: Czy oskarżona pisała te zeznania dobrowolnie.

Osk.: Tak jest.

Sąd zwoływa do składania zeznań następnego oskarżonego Włodzimierza Marszewskiego.

Na pytanie, czy do winy się poczuwa, odpowiada po chwilowym ociąganiu: „W pewnym sensie tak”.

Marszewski przedstawia Sądowi w zarysie historię swej działalności politycznej. Tuż po pierwszej wojnie światowej zetknął się w Paryżu z Romanem Dmowskim, który dał mu pewne zadania do wykonania, o których oskarżony teraz mówi bardzo powściągliwie. Po rocznym pobycie w Waszyngtonie w charakterze pomocnika ambasady wojskowej, wrócił do kraju; po krótkim czasie odnowił kontakt z Dmowskim i z S. N., utrzymując go do wybuchu wojny. Po krótkim pobycie w Rumunii i we Francji, Marszewski wrócił do kraju. W okresie przedstawionym oblał stanowisko szefa oddziału organi-

zacji wojskowej Stronnictwa Narodowego. Endecy proponowali mu stanowisko delegata rządu londyńskiego. Po przyjeździe emisariusza przywódcy londyńskich endeków, Bieleckiego, nazwiskiem Sójka, Marszewski pozostał kierownikiem wydziału politycznego i wojskowego.

Marszewski charakteryzuje swą działalność na stanowisku kierownika politycznego SN. Opowiada o swoich kontaktach z niejakim Bukowskim oraz z osk. Lipińskim. Z Lipińskim omawiał przede wszystkim zagadnienia polityczne. Duch tych rozmów był następujący: należy unają stare zadrażnienia pomiędzy sanacją i endecją za nieistotne wobec tego, że zarówno sanacja jak i endecja mają teraz wspólne zadania do wykonania.

Lipiński zapoznał Marszewskiego z pierwszą koncepcją memoriału do ONZ.

W marcu 1946 r. doszło do spotkania przedstawicieli WIN-u, Stronnictwa Narodowego i Piłsudczyków.

Sprawę kontaktu z WRN wziął na siebie Kwieciński.

Na trzecim zebraniu komitetu przybyli już przedstawiciele WRN: Obarbski i „Joachim”. Przedstawiciele W. R. N. przyjęli do wiadomości i zaakceptowali sprawozdanie komitetu.

Po upływie miesiąca odbyło się ostatnie, jak zeznaje Marszewski — posiedzenie komitetu porozumiewawczego. Głównym przedmiotem obrony na tym posiedzeniu była sprawa składu delegacji komitetu za granicę. — Stało na tym, że pojedzie Lipiński, Kwieciński i Marszewski. Później złożył swoją ochotę do wyjazdu również Obarbski.

Na tym Sąd zarządza przerwę do dnia następnego.

Robotnicy Francji na barykadach

Sytuacja jest coraz poważniejsza

PARYŻ (PAP). Sytuacja we Francji ulega dalszemu zaostrzeniu, o czym świadczą liczne zajścia, w których wyniku zabito trzy osoby, zaś wiele odniosło rany. W szeregu punktach kraju doszło do krwawych zajęć.

Akcja policyjna doprowadziła do szeregu zajęć na przedmieściach Paryża. W Saint-Ouen doszło do demonstracji przeciwko ustawie antyrobotniczej, w której uczestniczyło ponad 8 tysięcy osób. Policja użyła broni. Raniono 20 osób.

Kopalnie okręgu Nord i Pas de Calais pozostają w rękach strajkujących.

W Marsylii rząd przystąpił do szeroko zakrojonej akcji represyjnej, w której bierze udział m. in. 9 tysięcy żołnierzy kolonialnych oraz batalion skoczków spadochronowych.

Robotnicze dzielnice Marsylii znajdują się praktycznie w stanie oblężenia. Wojsku udało się zawładnąć barykadami.

Robotnicy wnoszą nowe barykady na miejsce utraconych.

Kolejarze odbili dworzec kolejowy z rąk policji.

Sztab wojskowy zażądał wprowadzenia w Marsylii stanu oblężenia, jednakże nie powzięto — jak dotąd — postanowienia w tym kierunku.

Do poważnych zajęć doszło również w Nicei.

PARYŻ (PAP). (France Presse). Prezydent Republiki, Vincent Auriol, przyjął w piątek wieczorem generalnych sekretarzy CGT-Franchona i Jouhaux.

PARPZ (PAP). W czwartek nieznani sprawcy dokonali zamachu na mieszkanie sekretarza general-

nego partii komunistycznej Thoreza w Choisy-Le-Roi. Granat pochodzenia niemieckiego wybuchł w ogrodzie, w którym znajduje się willa, w trakcie gdy Thorez z rodziną spożywał kolację.

WARSZAWA (PAP). W dniu 5 bm. z inicjatywy Komisji Centralnej Związków Zawodowych — odbyła się konferencja, na której powołano ogólnopolski komitet pomocy strajkującym we Francji.

Jugosławia żąda przyłączenia Karyntii

LONDYN (PAP). Ambasador jugosłowiański w Londynie podał do wiadomości, iż rząd jugosłowiański przed kilku dniami przesłał radzie ministrów Spraw Zagranicznych memorandum, w którym sprzecywał ponownie swe roszczenia wobec Austrii.

Rząd jugosłowiański domaga się przede wszystkim przyłączenia do Jugosławii Karyntii, zamieszkałej w przeważającej większości przez

ludność słoweńską.

Ponadto Jugosławia żąda przyznania jej odpowiednich odszkodowań, dotrzymania warunków umowy w sprawie osób przesiedlonych, wydania przestępców wojennych, załatwienia sprawy mienia jugosłowiańskiego w Austrii oraz ochrony mniejszości narodowych, które po uwzględnieniu jej roszczeń terytorialnych, pozostaną w obrębie Austrii.

Obsługa ośmiu krosien przyczynia się do wzrostu produkcji

W PZPB w Rudzie Pabianickiej wśród tkaczy, które przeszły na obsługę ośmiu krosien, pierwsze miejsce zajęła Irena Ziolkowska (159,2 proc.) i Maria Majer (142,2 proc.). We współzawodnictwie „szóstki” na czoło wysunął się Andrzej Kozłowski (157,9 proc.).

W PZPB Nr 2 w przedziałni wyróżniła się Janina Redlich (4 strony — 136,3 proc.). W tkalni („czwórki”) uzyskała Władysława Maj 145 proc.

We współzawodnictwie tkaczy, pracujących na sześciu krosnach w PZPB Nr 1, pierwsze miejsce zajęła Władysława Jaroś (168,7 proc.). Na „czwórkach” najlepsze rezultaty osiągnęła Helena Bednarek (155,5 proc.). We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził Kibler (122,4 proc.) Engla (111,2 proc.).

W przedziałni cienkoprodnej wyróżniła się Marta Deredas (145,8 proc.). W przedziałni odpadkowej wykonał Józef Nachecki normę w 177,5 proc.

W PZPB Nr 5 odznaczyła się w przedziałni (4 strony) Anna Barczak (171

proc.). W tkalni Maria Woźniak (168,7 proc.).

W PZPB Nr 5 w przedziałni pierwsze miejsce zajęła Kazimiera Woźniak (144,5 proc.).

W tkalni na „czwórkach” uzyskała Zofia Pietraszek 164 proc., a na „szóstkach” Maria Rajska (160,7 proc.).

We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził Bogdański (138,8 proc.) Grzelaka (136,4 proc.), a Mańkut (132,1 proc.) Pacholaka (132 proc.).

W PZPB Nr 7 w przedziałni (3 strony) wyróżniła się Maria Witula (161,2 proc.), a w tkalni (4 krosna) Stanisław Walas (166,1 proc.).

W PZPB Nr 9 w przedziałni wyróżniła się Krystyna Ludwiczak (163,9 proc.), a w tkalni („szóstki”) Stanisław Kubik (168 proc.).

W PZPB Nr 14 uzyskała Helena Durica 140 proc normy, a Czesława Plekarska (804 wrzecion) 141,3 proc.

W PZPB Nr 16 (900 wrzecion) pierwsze miejsce zdobyła Genowefa Stańczyk (161

proc.).

PPS w Antwerpii

(Dokończenie ze str. 1-szej)

ODPOWIEDZ: — Większość delegatów w atmosferze lojalnej i na wysokim poziomie stojącej dyskusji uznawała w zasadzie słuszność wielu elementów naszego stanowiska. Nie ukrywam jednak, że były akcenty wyraźnie antykomunistyczne i wykluczające możliwość porozumienia w obszarze robotniczym. Te akcenty zażądała szczególnie delegacja holenderska, w pewnym stopniu także i norweska.

PYTANIE: — Czy sprawy Hiszpanii i Grecji były przedmiotem obrad?

ODPOWIEDZ: — Owszem. Nasza partia podjęła inicjatywę w tych sprawach. Konferencja potępiła brak stanowczych akcji ONZ w stosunku do Hiszpanii i jednogłośnie przyjęła rezolucję, domagającą się przywrócenia wolności narodowi hiszpańskiemu i ustanowienia republiki.

Sprawa grecka miała specjalny wydźwięk wobec faktu odmówienia paszportów delegacji greckiej. Konferencja potępiła monarchoreakcyjny reżim grecki oraz interwencję kapitalistyczną w wewnętrzne stosunki greckie.

PPS o sprawę pokoju

PYTANIE: — Czy konferencja przyjęła rezolucję w sprawie pokoju?

ODPOWIEDZ: — Owszem. W rezolucji, za którą opowiedziała się większość uwzględniono szereg postulatów i poprawek zgłoszonych przez polską delegację. Na plenum ogłosiliśmy jednak mimo to oddzielną rezolucję, za którą głosowali także Włosi i Węgrzy.

PYTANIE: — Jakie były zasadnicze różnice, które skłoniły polską delegację do zgłoszenia oddzielnej rezolucji?

ODPOWIEDZ: — W naszej rezolucji wskazaliśmy zastrzeżenie walki klas w skali międzynarodowej i na rzeczywiste cele imperializmu amerykańskiego. Żyjemy w czasach ofensywny reakcji. W tych warunkach

musimy wokół zjednoczonej klasy robotniczej skupić do walki wszystkie siły demokratyczne i ludowe. Ono tego zależy losy świata i pokoju oraz dalsza walka o postęp społeczny.

Widzimy możliwości dla naszych wysiłków

PYTANIE: — Jaki będzie stosunek PPS do partii socjalistycznych, odrzucających narazie porozumienie z komunistami?

ODPOWIEDZ: — Mając krytyczny stosunek do polityki niektórych partii socjalistycznych i niektórych ich przywódców znajdując w tych partiach — wzmoczenie wysiłków w kierunku mobilizacji lewicy w ruchu socjalistycznym. Ten ideologiczny wysiłek, jaki podejmuje nasza partia — ma duże znaczenie.

Ustosunkowując się krytycznie do wielu konkretnych poglądów politycznych prawicy socjalistycznej nie generalizujemy jednak zarzutów i nie rozciągamy ich na całość międzynarodowego ruchu socjalistycznego. Widzimy realne możliwości dla naszych wysiłków. Jesteśmy zwolennikami walki o zwycięstwo rzetelnie socjalistycznych i rewolucyjnych zasad w międzynarodowym ruchu socjalistycznym.

PPS a Schumacher i SPD

PYTANIE: — Jakież było stanowisko delegacji polskiej w sprawie udziału SPD w międzynarodowych konferencjach socjalistycznych?

ODPOWIEDZ: — CKW PPS jeszcze przed konferencją w liście do łódz. de Brouckiera — zajął zdecydowanie negatywne stanowisko wobec SPD.

Obecnie kierownictwo SPD (Schumacher) prowadzi politykę antyradziecką, antykomunistyczną, nacjonalistyczną i rewizjonistyczną. Jego

stanowisko przejawia się także u. in. w rezygnacji z istotnej walki o socjalizację przemysłu i przeprowadzenie reformy rolnej. W tym stanie rzeczy nie możemy uważać SPD za paritę socjalistyczną.

Stanowisko nasze podzielaają i niektóre inne partie socjalistyczne, a także wielu działaczy socjalistycznych, bliżej znających stosunki niemieckie.

Nasza ocena sytuacji

PYTANIE: — Jak oceniacie rolę naszej delegacji na konferencji w Antwerpii i jaką będzie rola na terenie międzynarodowym w perspektywie najbliższych miesięcy?

ODPOWIEDZ: — Udział nasz w konferencji w Antwerpii dostarczył nam wiele materiału i jeszcze więcej doświadczeń. Zorientował nas co do układu i kierunków w ruchu socjalistycznym oraz całkowicie potwierdził słuszność analizy sytuacji międzynarodowej, dokonanej przez CKW w uchwale październikowej. Na ile sytuacji międzynarodowej, a w szczególności na ile sytuacji w międzynarodowym ruchu socjalistycznym — tym mocniej uwytkła się rola PPS, konsekwentnej bojowniczką o jednolity front robotniczy.

Pobyt na Zachodzie daje nam okazję do poznania tamtejszych stosunków, walki i trudności. Na te tego — jeszcze bardziej dumni być możemy z naszej drogi do socjalizmu i osiągnięć w naszym kraju, które są rezultatem jednolitej frontowej polityki naszej partii i współpracy PPS z Polską Partią Robotniczą.

Wracamy wzmożeni w naszym przeświadczeniu, że jedyną drogą ocalenia pokoju i walki o socjalizm jest jednolity front partii socjalistycznych i komunistycznych.

Wywiad przeprowadził: JERZY RAWICZ

W niedzielę, dnia 7. 12. b. r., o godz 10-tej w sali P.Z. P. J.-G. Nr 8 (d. Buhle) ul. Hipoteczna Nr 7/9 — odbędzie się

Uroczystość odsłonięcia sztandaru

DZIELNICY BAŁUTY PPS, połączona z OBCHODEM 30-LECIA DZIELNICY

WSTĘP DLA CZŁONKÓW I ZAPROSZONYCH GOŚCI.

Strajk Dziennikarzy we Włoszech

RZYM (PAP). Na sobotę ogłoszony został strajk dziennikarzy, którzy w ten sposób zamierzają zaprotestować przeciwko odroczeniu przez wydawców ich żądania w sprawie podwyżki honorariów.

W niedzielę, dnia 7.XII. 1947 r. o godz. 10 rano w sali kina „Bałtyk” (ul. Narutowicza 20) odbędzie się

zebranie aktywu PPS i PPR

POŚWIĘCONE I ROCZNICY ZAWARCIA UMOWY O JEDNOŚCI DZIAŁANIA I WSPÓŁPRACY.

Karty uczestnictwa wydają dla aktywistów PPS dzielnice partyjne.

Po zebraniu wyświetlany będzie film p. t. „Ludzie bez skrzydeł”, zaś o godz. 16 tegoż dnia w salach Urzędu Wojewódzkiego, Ogrodowa Nr 15 odbędzie się podwieczorek przy mikrofonie, połączony z zabawą taneczną.

Po rocznych doświadczeniach jednolitofrontowych

Współpraca partii robotniczych

jest możliwa i skuteczna bez uszczerbku dla samodzielności organizacyjnej

PRZED rokiem została ogłoszona publicznie umowa o współpracy jednolitofrontowej między partiami marksistowskim: PPS i PPR. Każdy dokument ma charakter **POPULARNY**

ter oficjalny, zmusza do myślenia i przede wszystkim o formalnych cechach przejawów życiowych, jest z natury swej wyrazem skrupulatności prawniczej w stosunkach międzyludzkich i międzyzespołowych.

Czy umowa międzypartyjna PPS i PPR jest wyłącznie tego typu dokumentem? Czy chodzi w niej tylko o beznamiętny stosunek tzw. stron, które powołują się wyłącznie troską o własne interesy?

Forma i treść

NIEWĄTPLIWIE podpisanie tej umowy jest wyrazem troski o praworządność międzypartijną, o ustalenie takich zasad postępowania, które by na najniższym nawet szczeblu organizacyjnym wykluczały jakąkolwiek dowolność i przypadkowość. Ale poprzestanie na tego rodzaju argumentach byłoby krzywdzące dla wielkiej zasady jednolitego frontu.

Wielkie rewolucyjne ruchy wspierają się nie tylko na doświadczeniach i teoretycznej podbudowie, która określa strukturę klasową społeczeństwa i formy walki. Tak jak postępowy działacz polityczny nie może stracić sprzed oczu żywego człowieka — za cenę zgubienia kontaktu z życiem, zatracenia się, a nawet cynizmu — podobnie wielkie ruchy polityczne muszą żyć tęsknotami mas, muszą wyzwalać z nich ładunek uczucia, który jest zawsze siłą napędową przemian ustrojowych.

Klimat uczuciowy

TOTEŻ, jeśli podsumujemy roczne doświadczenia jednolitofrontowe polskiej klasy robotniczej po odzyskaniu niepodległości — nie można zapominać o tej ilości doświadczeń przedwojennych i wojennych, które zdecydowały dziś o obecnych formach ustrojowych naszego kraju. Jednolity front w latach narastającego faszyzmu w Polsce był jedyną nadzieją człowieka pracy. Ekonomiczne i polityczne walki strajkowe, rewolucyjne wystąpienia proletariatu polskiego, skazanego na nędzę bezrobocia, pragnienie oswobodzenia z więzień tych dziesiątków tysięcy działaczy robotników, którzy najgorliwiej służyli sprawie robotniczej — to były te formy działania, które łączyły i wzmocniły siły polityczne i politycznymi więzami jednolitofrontowymi. To wtedy właśnie stworzony został klimat uczuciowy, który pozwala dziś budować demokratyczne formy życia w oparciu o zasadę współdziałania całej klasy robotniczej.

Współpraca i samodzielność

DLATEGO na roczne doświadczenia jednolitofrontowe patrzmy dziś nie tylko jako na wyraz formalnego stosunku do siebie dwu partii robotniczych. Jednolity front potrafił skutecznie przewyciężyć te opory, które budowali wrogowie demokracji ludowej — zapewnił krajowi skuteczne formy rozwoju. W fabrykach i zakładach pracy wytworzył ten za-

sób entuzjazmu, który w okresie powojennych trudności jest nieodzownym czynnikiem odbudowy.

Polskie doświadczenia jednolitofrontowe są jednocześnie dowodem, że współpraca marksistowskich

partii jest możliwa i skuteczna bez uszczerbku dla samodzielności organizacyjnej partnerów. Wspólna wymiana poglądów, wspólne osiągnięcia w życiu państwowym, wzajemne ustępstwa nie hamują roz-

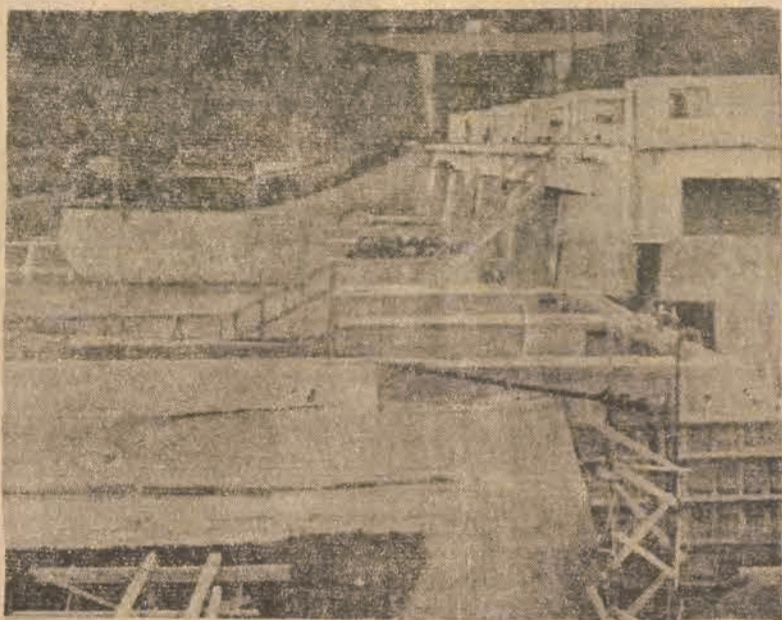
rostu partii i ich sprawności organizacyjnej. Przeciwnie — siła jednolitego frontu jest czynnikiem atrakcyjnym, który ma wpływ na wzrost znaczenia obu ośrodków marksistowskich. Tego rodzaju sytuacja w poważnej mierze oddziałuje na formy współpracy partii socjalistycznych i komunistycznych w innych krajach. I choć dotychczas jeszcze w niektórych państwach kapitaliści amerykańscy i ich agenci przeciwdziałają skutecznie zasadzie jednolitego frontu — polskie doświadczenia stają się coraz żywszym dowodem siły w budownictwie postępowego ustroju społecznego.

Zwartość i siła szeregów

POLSKA Partia Socjalistyczna obradować będzie na XXVII Kongresie pod hasłami zwartości i siły swych szeregów i walki o pokój. Hasła te potwierdzają zasadę, że jednolity front czerpie swą siłę ze współdziałania obu partii robotniczych, wspartego na wpływach i znaczeniu partnerów. Ten właśnie fakt pozwala jednocześnie PPS na skuteczne wspieranie pokojowych ośrodków działania w Europie i świecie. Tego rodzaju układ stosunków czyni z Polski kraj, który słusnie szczyt się może poważnymi osiągnięciami ustrojowymi, zmierzającymi w skali krajowej do zapewnienia człowiekowi pracy właściwych warunków życia — w skali międzynarodowej — do budowy pokojowych form współżycia narodów.

Antoni Pokorski

OPANOWANIE ŻYWIÓŁU

Drzewie wznoszą się wspaniałe 'lók' nowobudującej się zapory wodnej w Czechowicach.

W dniu święta górników hutnicy przekroczyli plan produkcji

W dniu, kiedy górnicy obchodzili swe tradycyjne święto, również hutnicy polscy mieli swój uroczysty dzień. 4 grudnia w godzinach rannych wykonana została przez przemysł hutniczy w 100 proc. produkcja wyrobów walcowanych, określona w planie państwowym na 1947 rok, cyfrą 1 miliona ton.

W tymże dniu produkcja stali surowej wyrażała się cyfrą 1.461.000 ton, co stanowi 103 proc. planu rocznego. Naczelny dyrektor CZPH inż. Borejdo, zawiadamiając o tym o osiągnięciu Prezydenta Bieruta, oraz ministra przemysłu i handlu tow. Minca, zapewnił w imieniu pracowników hutniczych, że wy-

produkują oni do końca br. 69 tysięcy wyrobów walcowanych i 140 tysięcy stali surowej ponad plan.

Remonty statków w polskich stoczniach

Stocznie polskie od wyzwolenia wykonały remonty 865 statków, w tym 675 polskich i 190 zagranicznych. Ponadto prawie cała polska flota handlowa została przejrzana na stoczniach. Odnowiono klasę wielu statków oraz wykonano kilka wielkich remontów na miarę europejską. Specjalne miejsce w pracach

stocznial zajmuje odbudowa 4 pasażerskich statków przybrzeżnych, które zejdą na wodę w r. 1948. Była to właściwie nowa budowa, przy wykorzystaniu pustych kadłubów. Należy podkreślić, że nowoczesna sylwetka tych statków jest zasługą wyłącznie polskich konstruktorów.

Pilnie śledzić, dobrze szukać ukrytego wyrazu

a św. Mikołaj o takich nie zapomni!...

Dziś zamieszczamy drugie z kolei słowo, w naszym konkursie świątecznym. Łącznie z wczoraj zamieszczonym, które Czytelnicy nasi z pewnością łatwo odnaleźli i wynotowali, ułożyć można już pierwszą część zdania stanowiącego rozwiązanie. I dzisiejszy i wczorajszy wyraz Czytelnicy „Kuriera Popularnego” znajdą od dwu z górą lat na pierwszej stronie naszego pisma.

Jak sami Czytelnicy stwierdzili, iż konkurs jest b. łatwy i nie wymaga wielkiego wysiłku. Każdy, kto potrafi znaleźć na trzeciej stronie „Kuriera” kupon konkursowy i listę nagród, znajdzie z pewnością w artykule publicystycznym również i magiczny wyraz, których sześć otworzy drogę do wartościowych świątecznych upominków. Dziś zamieszczamy dalszy ciąg

listy nagród. Jest ich już razem 60.

Lieźba pokaźna. Dzisiejsze nagrody są darem św. Mikołaja, którego tradycja na leży do najmilszych, zwłaszcza wśród naszej młodzieży. Wprawdzie nagrody nie są przeznaczone wyłącznie dla dzieci, ale łatwo domyśleć, że w dzisiejszych czasach dobry staruszek obdarowujący wszystkich potrzebujących myśli i o dorosłych.

Do otrzymania nagród, wszystkim potrzebującym pomoże z pewnością św. Mikołaj, a zastąpi go w dniu losowania para dzieci.

Pamiętajcie, że do wzięcia udziału w losowaniu uprawnieni będą Ci wszyscy, którzy składają kupony i notują codziennie zamieszczone na trzeciej stronie naszego pisma specjalnym drukiem zamieszczone słowa, z których za cztery dni ułożycie prawidłowe rozwiązanie.

- A oto dalszy ciąg nagród:
- 38. Paczka żywnościowa 10 kg
 - 39. Obrazek w oprawie
 - 40. Sanki
 - 41. Paczka żywnościowa 10 kg
 - 42. Komplet zeszytów szkolnych
 - 43. Paczka żywnościowa 10 kg
 - 44. Kupon na garnitur
 - 45. Obrazek w oprawie
 - 46. Paczka żywnościowa 10 kg
 - 47. Komplet zeszytów szkolnych
 - 48. Kapelusz damski
 - 49. Paczka żywnościowa 10 kg
 - 50. Kupon na suknię damską
 - 51. Obrazek w oprawie
 - 52. Komplet zeszytów szkolnych
 - 53. Łóżeczko dziecięce
 - 54. Paczka żywnościowa
 - 55. Obrazek w oprawie
 - 56. Komplet dziecięcych mebli
 - 57. Paczka żywnościowa 10 kg
 - 58. Obrazek w oprawie
 - 59. Łóżeczko dziecięce
 - 60. Obrazek w oprawie.

NASZ felieton

Amerykańska mysz

„Plan Marshalla” stał się zawołaniem wszystkich reakcyjnych świat, którzy uwierzyli w amerykańskiego Perseusza, mającego zdusić straszliwą hydrę, spędzającą sen z powiek poczciwych kapitalistów, którzy przecież nikomu krzywdy nie wyrządzają, obcinając kupony od akcji przedsejborstw, wyrabiających artykuły pokoju i wojny.

W wyniku pracowitych i pokornych służb, wypełnionych w Paryżu przez delegatów 16 państw, powstał gigantyczny plan uzyskania dla „Europy” pomocy amerykańskiej na sumę około 22 miliardów dolarów. Przerażeni „dobrodzieje” z Ameryki udzieliłi autorom kalkulacji surowej admonicji, po czym plan stopniowo redukowano do 20, a następnie 16 miliardów dolarów. Kiedy jednak przyszło do realizacji przyrzeczeń amerykańskich, Truman nie miał odwagi stanąć przed Kongresem amerykańskim z tak astronomicznymi cyframi „pomocy”. Wymyślono więc „doraźną” pomoc na sumę 597 milionów dolarów, przeznaczonych na „uratowanie” Francji, Włoch i Austrii przed „komunizmem”. W długich debatach Kongresu nawet ta skromna suma, stanowiąca niespełna 3 proc. pierwotnych planów, nie uzyskała aprobaty i została zmniejszona do 530 milionów dolarów. A jednocześnie grupa doradców prezydenta Trumana, która zajmowała się rozpatrzeniem „planu Marshalla” na sumę znacznie skromniejszą, niż to preliminowali latwoierni delegacji 16-ki Paryskiej, bo na sumę tylko 3 miliardów dolarów, wyniosła rezolucję, w której doradza Trumana nie wnoszenie do Kongresu zapotrzebowania na fundusze potrzebne do zrealizowania „planu Marshalla”.

Tak oto stworzona przez Marshalla podczas przemówienia na uniwersytecie w Harvard „góra porodziła mysz”.

Amerykanom można zarzucić wiele braków w rozumieniu rzeczywistości politycznej i historycznej, zwłaszcza jeśli chodzi o sprawy europejskie, wymagające znacznie większej subtelności umysłowej, aniżeli to jest udziałem tak młodego i puźławionego tradycją narodu amerykańskiego. W jednej, jednakowoż, dziedzinie celują bezkonkurencyjnie. Jest to zdolność do „biznesu”, do robienia interesów. Przy całej naiwności planów rządu Trumana ogół „biznesmenów” amerykańskich zdaje sobie sprawę z tego, że stałe subwencjonowanie gasnącego w Europie ustroju kapitalistycznego z wszystkimi jego powikłaniami, wynikającymi z wewnętrznych sprzeczności, nie da się przeprowadzić na dłuższą metę. Można zaopatrzyć rządy reakcyjne w konserwy i armaty, można przekupywać ministrów polityków, ale nie można na stałe subwencjonować ustrojów, które nie są zdolne do samodzielnego bytowania, nie leżącemu zresztą w planach i interesach „mecenasów” amerykańskich. Nie można uczynić ich „opłacalnymi”, zarówno z punktu widzenia interesów kapitalistów amerykańskich, jak i kapitalistów rodzimych.

Ta prawda, dość mgliście zapewne sformułowana, musiała zdecydować o postawie Kongresmanów amerykańskich, którzy chętnie uzależniliby od siebie jak największą ilość narodów na świecie, ale bez angażowania w to kapitalistów amerykańskich, a przynajmniej na zbyt wielką skalę.

ŚWIĄTECZNA AKCJA PREMIOWA

„KURIERA POPULARNEGO”

Kupon Nr. 14

Dom starców w pow. łęczyckim

(J) Opieka nad niezdolnymi do pracy, zagwarantowanie inwalidom i starcom dachu nad głową i utrzymania — to zagadnienie nie mniej ważne od spraw opieki nad matką i dzieckiem, czy szkolną młodzieżą. Przykro niekiedy jest wprost patrzeć, gdy zdarzy się, że zniechęceni do starości człowiek, pozostawiony jest samemu sobie, jeśli nie posiada rodziny lub uczynnych przyjaciół. Aby zapobiec smutnym wypadkom „osieroconej starości” — otwiera się Domy Starców, w których spokojnie przeżywają ostatnie lata, miesiąc się tygodnie ci wszyscy starzy rani wiekiem ludzkie, którzy zostali sami na świecie.

W dniu dzisiejszym w Karsznicach pow. łęczyckiego odbędzie się otwarcie nowoorganizowanego Powiatowego Domu Starców, w którym znajdą schronienie pozbawieni opieki i warunków do życia starcy z terenu powiatu.

Dokumenty mają głos

„NAUKOWE” METODY ZBRODNIARZY

W jaki sposób Niemcy chcieli wyniszczyć Żydów

Nie ma tygodnia, aby przedstawiciele Polskiej Głównej Komisji do Badania Zbrodni Niemieckich, szperający w Document Center, instytucji, w której Amerykanie gromadzą wszystkie dokumenty do dotyczące Niemców i zbrodni hitlerowskich, nie znaleźli czegoś sensacyjnego. W Document Center gromadzi się tylko oryginalne dokumenty hitlerowskie, wyłącznie z amerykańskiej strefy okupacyjnej.

Przed kilku dniami znaleziono niezwykle charakterystyczny list Obergruppenführera SS, Viktora Dracka, do Himmlera. W liście tym Drack pyta, czy z uwagi na projekt likwidacji 10 milionów Żydów europejskich, a jednocześnie odczuwany brak sił roboczych w Rzeszy, nie należałoby wymordować „tylko” 8 milionów Żydów.

Co do sposobu wymordowania podaje on dokładne instrukcje, opracowane „naukowo” na kilkudziesięciu karifikach, 2 miliony Żydów młodych i zdrowych, pozostałych przy życiu, należy użyć do najcięższych prac w Rzeszy.

Żydl ci mieliby przeżyć do końca „zwyckiej wojny”, ale przed tym mieli oni być sterylizowani za pomocą promieni Roentgena. Drack oświadcza, że był obecny

już przy próbach sterylizacji Żydów i że ta metoda jest najszybsza i najtańsza.

Bardzo charakterystyczne są listy i podania gen. von den Bacha, burzyciela Warszawy, w których pisze on, iż chciałby pozbyć się swego przydomka — Żelewski, który zdradza jego polskie pochodzenie. Bach tłumaczy się często gęsto przed SS, iż z polskością nie miał i nie ma nic wspólnego.

Polacy w Ameryce pamiętają o rodakach w kraju

Do Gdyni przybył statek, który przywiózł 8.600 paczek żywnościowo - odzieżowych, wysłanych do kraju przez organizację amerykańską CARE.

Organizacja ta wysłała do kraju w roku bieżącym 100.320 paczek, zakupionych przez rodziny polskie w Ameryce. Paczki zawierają: jeden kupon materiału wełnianego na ubranie, jeden kupon

materiału bawełnianego, 5 m. płótna pościelowego, 600 jard nici, 25 funtów mąki pszennej 100 procentowej oraz specjalny pakiet odżywczy dla dzieci. Cena paczki w Ameryce wynosi 10 dolarów. Paczki po przybyciu do magazynów portowych w Gdyni lub w Gdańsku, rozprawdzone są do adresatów przez aparat „Społem”.

4 miliardy na świadczenia lecznicze 3 1/2 miliarda zaległości pracodawców

(w) Na terenie państwa funkcjonuje 61 Ubezpieczalni. W pierwszym półroczu r.b. zasiłki, wypłacone ubezpieczonym opiewają na kwotę 4 miliardów zł, z tego zasiłki pieniężne wynosiły 1.070.300 zł, pozostała suma wydatkowana została na leczenie, lekarstwa, zabiegi lecznicze, jak zastrzyki, Rentgen i t. p. leczenia fizykalne.

4 miliardy to suma niemała, która wobec stale rosnącej liczby pracowników ubezpieczonych ma tendencję ciągłego wzrostu. Na wzrost wydatków leczniczych wpływa jeszcze fakt stałej rozbudowy urządzeń leczniczych Ubezpieczalni Społecznych.

Dziśtego godnym pożałowania jest ogromne zadłużenie zakładów pracy w Ubezpieczalniach. Ni mniej ni więcej zakłady pracy winne są Ubezpieczalniom 3 1/2 miliarda zł. Stan taki nie powinien być tolerowany. Obciążenie składki od niepełnych zarobków godzi również w interesy świata pracy. Oplacane obecnie w całości przez pracodawcę składki na wszystkie rodzaje ubezpieczenia stanowią jedynie źródło pokrycia wydatków na renty i zaopatrzenia, na zasiłki pogrzebowe, odprawy pośmiertne itd. oraz na leczenie, zapobiegawcze, akcje kolonijne itp. działalność na odcinku podnoszenia stanu zdrowotności świata pracy w Polsce.

Związki zawodowe i Rady Zakładowe w dobre zrozumiałym inte-

resie pracowników powinny współdziałać z organami kontrolnymi Ubezpieczalni i czuwać nad prawidłowym dokonaniem zgłoszeń, oraz nad regularną wypłatą przez pracodawcę bieżących składek i rychłe uregulowanie zaległości.

Harmonijna współpraca czynników społecznego i z instytucjami ubezpieczeniowymi pozwoli zmniejszyć koszty inkasa i aparatu kontrolnego, a tym samym rozwinąć najbardziej wydajną i skuteczną działalność świadczeniową.

Goście z Bułgarii w Łodzi

Do Łodzi przybyli przedstawiciele spółdzielczości bułgarskiej z prezesem Centralnego Związku Spółdzielczego Ilią Bojadżijewą. Goście zwiedzili cały szereg placówek „Społem” i P.S.S. oraz byli przyjmowani w Związku Pracowników Spółdzielczych. Jeden z przybyłych gości zapoznał nas ze spółdzielczością bułgarską.

Goście bułgarscy zwiedzać będą z kolei i inne ośrodki spółdzielcze, jak w Kielcach, Katowicach i na Ziemiach Odzyskanych.

Nowości filmowe

„Ludzie bez skrzydeł”

Z dużym zainteresowaniem oczekiwaliśmy pokazu pierwszego w Polsce filmu produkcji czeskiej zobaczyć

Pierwszy film, który nam pokazano, nazywa się „Ludzie bez skrzydeł”. Tytuł niezbyt tortunny, bo niewiele nam mówiący. „Szkopy bez samolotów” byłoby właściwie, gdyż odrazu byłobyśmy w domu.

Więci o czeskiej akcji sabotażowej dochodziły do nas podczas okupacji dość często, zazwyczaj łącznie z echem niemieckich represji. Słysząc o masowych aresztowaniach, egzekucjach palenia ciałych oświadczeń. Film „Ludzie bez skrzydeł” pokazuje nam jak się to odbywało. Akcja filmu rozgrywa się w warsztatach przy jednym z ważnych lotnisk niemieckich na terenie Czech. W warsztatach zatrudnieni są robotnicy czescy, których ambicją jest, żeby Niemcy jak najprędzej pozostali „bez skrzydeł”. Nie tylko więc pracują w znanym nam z własnej praktyki tempie żółtym, ale i psują, co tylko mogą. Jest to typowa czeska akcja oporu: bez szumu, bez efektywnego gestu, a w miarę możliwości — i bez parzenia się, podwiązywanie Niemcom zyl — paraliżowanie im sprawności ruchów. Samoloty psują się więc niestannie, nie chcą odrywać się od ziemi, lub oderwawszy się, wkrótce zlatują w płomieniach. Pracownicy czescy zawsze wynajdują powód na usprawiedliwienie się, choć sabotaż jest wyraźny. Oglądamy i pracę w całej radiostacji, prowadzoną na ruinach starego młyna przez spadochroniarzy radzieckich. Są oni w stałym zorganizowanym kontakcie z lotniskiem. Solidarność czeskiego świata pracy, utrudnia Niemcom poszukiwania, za co ci mszcza się, stosując metody znane nam z odpowiedzialności zbiorowej. Ofiarą takiej odpowiedzialności pada na wstępie wieś Lidice, która spalona, a ludność w bestialski sposób wymordowana. Czesi jednak zachęcają tylko zęby i niewzruszenie stosują obronę taktykę, odkładając zemstę do chwili decydującej. Ale nerwy nie wszystkich zdolne są wytrzymać taką próbę. Dochodzi wówczas do rozlewu krwi i do dramatu. Historię takiego człowieka o gorętszych impulsach, skrzywdzonego mocniej od innych, przedstawia nam właśnie film osnuty na tle wyżej opowiedzianej akcji.

Film „Ludzie bez skrzydeł” cudem nie jest, można go jednak już uważać za osiągnięcie poważne. Urzeczywodził on jest w stylu rzeczowego realizmu, dobrze odzwierciedlającą atmosferę, rozwój wypadków od początku do końca trzyma w napięciu uwagę widza. Wywołuje emocje bez uciekania się do przesady, wyreżyserowany jest sumiennie. Role główne obsadzone tronie i wykonane poprawnie.

Jednocześnie pokazano nam zabawny krótkometrażówek, również produkcję czeskiej, „Bunt zabawek”. Nie zwykłość tej stanowi połączenie akcji kukielki a grą żywego człowieka. Zmontowane to jest pomysłowo, dowcipnie i nie jest pozbawione swobodnego sensu.

sg.

Przed sejmem włóknarzy

Dziś otwarcie obrad

W dniu dzisiejszym rozpoczyna się o godz. 10 w sali kina „Baltyk” II (XII) Krajowego Zjazdu delegatów Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Przemysłu włókienniczego. Pierwszy dzień wypełniony będzie przez część oficjalną. Referat programowy o roli i zadaniach Związku Zawodowego wygłosi KCZZ, tow. Witaszewski. W godzinach wieczornych przewidziane zostały pokazy zespołów świetlicowych przy zakładach włókienniczych.

Drugi i trzeci dzień właściwych obrad odbywać się będzie w lokalu świetlicy PZPB Nr 1 (dawnej Scheibler) przy ul. Przedzalnianej

nr 28. Porządek obrad przewiduje referaty sprawozdawcze, dyskusję generalną i wybór nowych władz związku. Na zjazd przybędą delegaci wszystkich oddziałów Związku.

Zarząd Główny wystosował zaproszenia na uroczystości zjazdowe do bratnich organizacji zawodowych włóknarzy kilkunastu państw. Przybycie swoje zapowiedzieli do tej chwili delegaci Czechosłowacji, Węgier i Holandii. Oczekiwane jest również przybycie przedstawicieli radzieckich i fińskich. Zarząd Główny otrzymał już szereg telegramów z pozdrowieniami i życzeniami dla zjazdu. (sof.)

Szkola Pracy uratowała 500 młodych istnień

W Sulecinie, miasteczku wielkopolskim, istnieje niedawno założona Szkoła Przemysłowa Przemysłowego. Pomysłana została jako Szkoła Pracy dla młodzieży wyklętej, zdemoralizowanej, ze skłonnościami zbrodnictwa.

Z izb zatrzymanych i aresztów grupa wyroszków w wieku 15 — 19 lat została umieszczona w Szkole. Początki były bardzo trudne, zdarzały się awantury, a nawet bijatyki. Były też na porządku dziennym próby ucieczki.

Atmosfera szkoły i systematycznej interesującej, chłopców pracy zrobiła swoje. Zmudna praca i dobra opieka wychowawców wydały najlepsze rezultaty. Czystość ładu i har-

monia panujące w bursie, w której chłopcy mieszkają i te same warunki, panujące w warsztatach, w których pracując uczą się — przeobraziły zgrają obdartusów i brudasów na grono chłopców, chciwych wiedzy, chętnie się uczących i zdecydowanych do wejścia na drogę uczciwej i rzetelnej pracy. Wyniki te osiągnięte zostały po 8-miu miesiącach pracy nad wyklętą młodzieżą przez grono dobrych nauczycieli i wychowawców.

Dwa lata potrwa nauka. Szkoła uratowała 500 młodych istnień i przysporzy po zakończeniu nauki tyluż pożytecznych pracowników Polsce Ludowej.

„Myśli przyszłością narodu”

Co czują i jak myślą dzieci?

Dziecko zawsze silnie reaguje na otaczający go świat zewnętrzny, czy ni spostrzeżenia i wyciąga wnioski. Logika dziecięca zaskakuje nas często swoją niezwykłością. Pedagogowie radzieccy zadali sobie nieco trud, zapisując na gorąco wypowiedzi swoich małych obywateli. Zgromadził tą drogą sporo cennego materiału, wybór z którego opublikował felietonista czeski J. Woldan w prasie, socjalistycznym „Prawie Ludu”. Z kół wybieram z niego i ja, co najbardziej charakterystyczne:

Dzieci były na filmie o Czapaiewie. Wyświetlany był i u nas. Osiem letni chłopiec z Moskwy, po obejrzeniu filmu powiada do swej towarzyski:

— Już dziesięć razy byłem na Czapaiewie i za każdym razem się topi. Musimy raz iść z naszym ojcem, może się nie utopi.

Oto nrzykład dziecięcego optymizmu: chłopiec myśli, że jeżeli pójdzie do kina z kims, kto umie pływać, to ten nie dopuści do utonięcia bohatera.

Innym razem zdarzyło się, że trzy letni chłopczek, podniecony widokiem rwoła:

— Rozślekać go!

— Jakże to można człowieka rozślekać! — upomina go babka.

— Człowieka — nie, ale burżuazja można!

Zawsze jest interesujące, jak sobie dzieci wyobrażają przyrodę. Oto parę przykładów ich domyślności i spostrzegawczości:

— Wolę śnieg od słońca! Ze śniegu można zrobić coś trwałego, a ze słońca nie.

— Morze — to ma jeden brzeg a rzeka ma dwa brzegi!

— Paw, to jest kaczka z żaglami!

— Czemu do każdej wiśni dodają pestkę którą trzeba wypluć!

Mały Stawek trzyma w pudełku od zapalek pszczołę.

— Czemu ją męczysz? Puść ją! — powiada matka.

— Nie męczę! Będzie ja doł i będzie miał z niej miód!

— Straś — to jest żyrafa, tylko, — że ptak.

Pociąg przejechał prosiątko i przestał je na pół. Wypadek zdarzył się na wsł. a świadkiem jego była mała Zora K., która bawiła tam z rodzicami na letnisku. Kiedy po kilku dniach ujrzała inne prosię, zawołała uradowana:

— Patrzcie, prosiątko się zlepilo!

Ciekawą radę gospodarza dała matce sześćoletnia Marta:

— Mamusi, idź na targ i kup sobie więcej pieniedzy!

Chłopiec, który był pierwszy raz na wsł. na letnisku, zapytuje:

— Kiedy się tu otwiera las?

Przypuszczał, że las otwierają w określonych godzinach, jak w Moskwie narko odczynku i kultury.

Czteroletnia Ola dostała różne narzędzia: strug, pilnik, wiertarkę, a kiedy jej się nie przy pierwszych próbach nie udawało, westchnęła:

— Nie mogę pracować bez słownika!

Dodać należy dla wyjaśnienia, że matka jej była tłumaczką.

— Puskłna zabił w pojedynku! — A gdzież tam był milicjant?

— Czy to jest słoń? — pyta mały Świątek w ogrodzie zoologicznym.

— Państwowy.

— Wdzisz! To jest także trochę mój! — odpowiada małe z zadowoleniem.

Znam, enne, że wyraz „biały” oznacza a dzieci radzieckich nieprzyjaciela. Mały Wowa, kiedy usłyszał, że są także i białe niedźwiedzie, zapytał zdziwiony:

— Jakto, to i między zwierzętami są burżuje?

Zdarzyło się w Leningradzie, że matka, wychodząc z domu, poleciała ojcu, aby dał jeść trzyletniej córce. Ojciec — pianista, spieszył się na koncert dać więc córce zimnej kaczki, jaka została ze śniadania. Mała odsunęła talerz z urazą i przez chwilę zastanawiała się. Potem złapała gazetę i pobiegła do ojca:

— Prze-zytał sobie tatusiu, co mówi Kaganowicz, żeby dzieciom nie dawać dwa razy dziennie kaszy!

— Czy twój tatuś jest komunistą?

— Chyba nie, bo inaczej by się z mamusią tak ciągle nie kłócił!

— Czy wiesz, babciu, ilu mi już znajomych umarło? — Lenin mi umarł! Puskłn mi umarł, Czapaiew mi się utopił!

Mała Irka przechowała się, że węż nie do siebie na mieszkanie wszystkich dzieci hiszpańskie.

— Twoja mama nie będzie miała na wszystkie pieniedzy — mówi jej zadrzona towarzyszka.

— Nie nie szkodzi — broni się Irka. — Pójdę na Kreml, a znani tam jednego człowieka, który mi pomoże je wyżyć!

Obywatelka z Kujbyszewa nisała do męża list w okresie wyborów do Rady Najwyższej. W nim donosiła:

— Dziś rano o 6-tej poszliśmy głosować. Bob obudził mnie już o 5 mówiąc: „Wstawaj mamo, już czas na wybory!”. Kiedyśmy przyszli do lokalu wyborczego, zabiliśmy wszystkie dzieci do świetlicy dziecięcej, ale Bob nie dał się zabrać, oświadczył dumnie: „Przyszedliśmy tu głosować a nie hawic się!”. Kiedyśmy oddawała kartki wyborcze, upominał mnie: „Tv mamo, napisz tam, że my z Galą głosujemy na towarzyszy Chruszczowa i Bułgarina!”. Po powrocie do domu, Bob z Galą bawili się w wybory Zrobił urne, Bob rozdał kartki, a Galą wrzuciła je!

Ciekawe byłoby zebranie podobnego mater ntu u nas. Dowiedzielibyśmy się z niego, co myśli i czuje przyszłość narodu!

SWG.

Dziwy natury

Islandia - kraina lodów i ognia

jedną z najstarszych republik świata

Nazwa Islandii nasuwa na myśl pojęcie zimna. Jest jednak w tym wypadku pojęcie błędne. Aczkolwiek bowiem Islandia położona jest istotnie w rejonie arktycznym, dzięki łagodzącemu wpływowi Golfstromu klimat jej zmienił się tak, jakby przesunęła się o 4.000 km na południe.

Najniższa temperatura, notowana w Reykjavik, stolicy Islandii, wynosi 7 stopni poniżej zera. W Reykjavik jeziora i stawy nie zamarzają i — rzecz nie do wiary — sprowadza się sztuczny lód!

Pierwsze gorące źródła, jakie zaobserwowano w Europie znajdują się właśnie w pobliżu stolicy Islandii, 150 km: od Reykjavik. Całe miasto ogrzewa się przy pomocy gorącej wody, pochodzącej z naturalnych źródeł i oszczędza w ten sposób koszt 30.000 ton węgla, które zużywano dawniej na ten cel.

Z tych samych źródeł pochodzi gorąca woda, którą napełnione są 73 baseny pływackie rozsiane na terenie miasta. Gdy wszystkie te źródła zostaną należycie wykorzystane, Islandia stanie się jedynym krajem na świecie, gdzie ogrzewanie będzie równie tanie, jak woda.

Przepłynąwszy przez grzejniki, zainstalowane w mieszkaniach, gorąca woda cyrkuluje w rurach, okalających miniaturowe ogródki, pozakładane na dziedzińcu każdego domu w Reykjavik. Ogródki te to istne cieplarnie, w których przez cały rok hoduje się pomidory, melony, ogórki i najpiękniejsze odmiany tulipanów.

SŁODKA WODA Z MORZA

Od wieków rybacy islandzcy czerpią podczas połowów słodką wodę bezpośrednio z morza. Na Oceanie znajdują się miejsca, przez które przepływają strumienie, ogrzewane ogniem wulkanicznym, a pochodzące ze źródeł tryskających z dna Oceanu. Rybacy znają doskonale te miejsca, podpływają do nich z łatwością i czerpią dowolną ilość wrzącej wody pośrodku Oceanu.

Islandia jest jednym z najzdrowszych krajów na świecie. W r. 1945 procent śmiertelności wynosił 9,2, stanowiąc rekord światowy. W Islandii panuje także najmniejsza śmiertelność wśród dzieci. Główną

przyczyną śmiertelności jest w tym kraju gruźlica, z którą toczy się zresztą nieustanną i skuteczną walkę. Poza tym ludzie w Islandii umierają przeważnie ze starości.

W Islandii nie ma analfabetów. Wszyscy ludzie dorośli umieją czytać i pisać. Zasada powszechnego nauczania jest pilnie przestrzegana. Dzieci, mieszkające z dala od większych skupisk ludzkich gromadzi się na przeciąg kilku tygodni na jakimś większym folwarku, gdzie uczą się pod opieką jednego, lub większej ilości nauczycieli, po czym przesyłają część swych podręczników, skrypek i materiałów pomocniczych na inną farmę.

Język islandzki uległ od wieków tak nieznaczny zmianom, iż uczniowie gimnazjalni mogą z łatwością czytać iluminowane artysty-

cznie manuskrypty z XII wieku. Dlatego wszyscy Islandzcy znają doskonale historię swego kraju i swej literatury.

GRA NA LOTERII

Uniwersytet Islandzki został ufundowany przez graczy! Cała Islandia gra na loterii narodowej, założonej w r. 1933. Co miesiąc wygrywają kwoty od 20.000 do 25.000 dolarów. Państwo zarobiło na loterii w ciągu 10 lat prawie milion dolarów, poza tym wygrywający nie szczydził datków na wystawienie Wyższej Uczelni.

Islandia to istny raj dla artystów. Islandzcy odznaczają się wielkim zamiłowaniem dla malarstwa, rzeźby i literatury. W każdym, najskromniejszym domu widnieją na ścianach bodaj jeden do bry obraz współczesnego, rodzime-

go malarza. Rada Artystyczna przy Parlamencie Islandzkim uchwaliła wysokie zasiłki i stypendia dla młodych literatów, malarzy i kompozytorów. Nawet pijacy przyczyniają się do podniesienia poziomu sztuki w tym kraju, gdyż każda osoba, napotkana w stanie zamroczenia alkoholowego w miejscu publicznym płaci dość wysoką karę pieniężną do Kasy Kultury Narodowej.

Przeszło 1000 lat temu, gdy we wszystkich niemal państwach despotyzm był jedyną formą rządu, Islandzcy zorganizowali u siebie lokalne zgromadzenia ludowe i parlamentarne, zwane Althing. Przez 300 lat Islandia była jedyną republiką świata. Później kraj dostał się pod panowanie Norwegii, a następnie Danii.

Fantastyczny wynalazek

TYSIĄCKROTNE POWIĘKSZENIA

możliwe dzięki elektronowemu mikroskopowi

W dziedzinie postępu, zmierzającego do uwidocznienia oku ludzkiemu jak najmniejszych cząsteczek, wynalazienie mikroskopu bez soczewek czyli tak zw. elektronowego, dokonane niedawno, jest zdarzeniem epokowym. W tym mikroskopie światło ultrafioletowe, używane dotąd w przyrządach tego rodzaju, zastąpiono ogólnie znanymi promieniami katodowymi. Promienie te powstają, gdy przepuszczamy prąd elektryczny przez próżnię.

Doświadczenia wykazały, że promienie katodowe posiadają te same właściwości, co zwykłe promienie świetlne. Dają się skupiać i rozpraszać, załamują i odbijają. Wśród uczonych powstała wobec tego myśl, aby użyć je do badań mikroskopowych.

Mikroskop elektronowy jest właśnie realizacją owej myśli. Promienie nie skupiają się w nim na soczewce, ani nie są odbijane przez lustro, jak w zwykłym mikroskopie, gdyż rolę szkieł spełniają tu pola elektro-magnetyczne. Przed-

miot, który ma być poddany badaniu, musi być nagrany w próżni. Obraz powiększony zjawia się na fluoryzującej zasłonie, gdzie go można oglądać przy pomocy normalnej lupy.

Dotychczas osiągnięto powiększenia do 10 tys. razy. Spodziewane jest, że przy pomocy tego

przyrządu uda się otrzymać powiększenie do 25 tys. razy.

Tak silne powiększenie umożliwi badania budowy materii i uwidocznienie cząsteczek chemicznych niektórych ciał, przyczyniając się tym niesłychanie do wzbogacenia wiedzy chemicznej i fizycznej.

Zapach kwiatów utrwalony na płycie fotograficznej

Na wystawie fotograficznej w Londynie można było zobaczyć kilka zdjęć fotograficznych, które swoim dziwnym wyglądem intrzygowały zwiedzających wystawę.

Fotografie wyobrażały coś jakby w rodzaju kraterów księżycowych, obserwowanych z wielkiego oddalenia.

Zwiedzający, którzy wglądali do

katalogu, aby dowiedzieć się o co tu chodzi, dowiadawali się, że zdjęcia te wyobrażają fotografię zapachów lilii.

W katalogu znajduje się dłuższe wyjaśnienie o próbach fizyka francuskiego prof. Deveaux, który wynalazł sposób utrwalenia na płycie fotograficznej zapachu kwiatów i w ogóle wszelkich woni.

W tym celu profesor kieruje silny prąd zapachu na rtęciową powierzchnię i fotografuje ją następnie na płytach barwionych.

Na powierzchni rtęci bowiem tworzą się kręgi charakterystyczne, które utrwała mikrograficznie na kamera.

„Uniwersalne” drzewo

W południowej Afryce rośnie drzewo „papuya” w języku krajowców zwane „paw-paw”, które dostarcza zarówno materiału opałowego, jak również żywności, lekarstwa i mydła. To „uniwersalne” drzewo wyrasta 20 stóp w górę bez konarów, ma podłużne jak olbrzymie strąki fasoli — owoce, które są smaczne i pożywne, zawierają bowiem dużo soku i skrobi. Nasiona tego drzewa wydają bardzo ostry zapach, który niszczy owady i pasożyty, a sok jego ma własności rozpuszczające i bywa używany do przyrządzania lekarstw.

Gdyby człowiek był pchłą

Niezmierne pomysłowe obliczenia przeprowadził pewien matematyk amerykański.

Obliczył on mianowicie, że jeśli człowiek potrafiłby skoczyć na wysokość, jaką skacze pchła, naturalnie proporcjonalnie do wagi swego ciała, to mógłby dziesięcioma skokami osiągnąć księżyc.

PAŃSTWOWE ZAKŁADY PRZEMYSŁU BAWELNIANEGO Nr 4 w ŁODZI, ul. SIENKIEWICZA 82/84

ogłaszają przetarg nieograniczony na dostawę:

1 SILNIKA ELEKTRYCZNEGO o mocy 63—67 Kw 380 volt 2950 obr./min.

Oferty w zalakowanych kopertach składają należy w Wydziale Zaopatrzenia PZPB Nr 4 do dnia 22 grudnia 1947 r., do godz. 10 rano. — Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 12. — Do oferty dołączyć należy kwit na wpłacone wadium w wysokości 1% od oferowanej sumy. — PZPB Nr 4 zastrzegają sobie prawo dowolnego wyboru oferenta lub unieważnienia przetargu bez podania powodów.

ODGŁOSY ze ŚWIATA

Niemcy zamiast Czechów

PODCZAS meczu piłki nożnej, rozgrywanego w miejscowości Lamballe (Bretania) miał miejsce skandal, który wywołał wielkie zgorszenie licznego zgromadzonego wldzów. Otóż w momencie, gdy gra była najbardziej interesująca, publiczność ustyszała nagłe głośne okrzyki: „Achtung, achtung!”, wydawane przez jedną z walczących drużyn: Przerwano mecz i publiczność zgłosiła protest na ręce prezesa stowarzyszenia, które zorganizowało rozgrywkę.

Okazało się, że w skład ekipy, walczącej z załogą francuską wchodził nie — jak to podano na afiszu — Czesi, więźniowie niemieccy. Więżniowie ci grają doskonale w piłkę nożną, ale — jako jeszcze nie rehabilitowani — nie mają prawa pracować we Francji, ani występować publicznie przy jakiegokolwiek okazji.

Cała sprawa spowodowała wielki skandal i oparła się o rządowe czynniki francuskie, które — jak pisał dziennik paryski — nie powinny ograniczać swego zainteresowania im prezami sportowymi do pobierania wysokich podatków, a zwrócić uwagę, by piłkarze niemieccy popisywali się jedynie na terenie obozów, w których się znajdują.

„Inaczej — przestrzega jeden z dziennikarzy — może się rychło zdarzyć, że z ust roznamienionych graczy padną okrzyki: nie tylko „Achtung” ale może i „Heil Hitler!”.

„Śmiertelny grzech” w paryskich teatrach rewiowych

DYREKTORZY paryskich teatrów w wielkim napięciu oczekują rozprawy sądowej i wyroku Trybunału w sprawie, wytoczonej przez słynny kabaret „Folies - Bergère” jednej z aktorek, Josette Line.

Josette Line mianowicie zerwała kontakt z dyrekcją teatru i przestała występować w granej obecnie rewiu, ponieważ — jak podała w motywach swej obrony — „nie mogła już wytrzymać w atmosferze śmiertelnego grzechu”.

To jest powód oficjalny, ale złośliwy adwokat strony przeciwnej twierdzi, że młoda aktorka zbuntowała się raczej przeciw niskiemu wynagrodzeniu, jakie płaci się obecnie „girlskom” we Francji, i że musi zapłacić dyrekcji teatru odszkodowanie.

Dyrektorzy teatrzyków z wielkim zainteresowaniem śledzą toczy się proces. Gdyby aktorka wygrała sprawę, oznaczałoby to kompletny brak gwarancji dla dyrekcji, gdyż w takim razie każda niezadowolona z warunków pracy „girlaska” mogłaby w każdej chwili bezkarnie zerwać kontrakt, motywując to swą wrażliwością na moralny poziom, panujący w przybytkach „rywolnej muzyki”.

Głos planety Wenus

podobny jest do wysokiego tonu skrzypiec

Zawdzięczając prof. Hopardowi, tak zwana harmonia sfer przestaje być tylko przenośną i poetycką.

Oto uczyony ten przy pomocy teleskopu skierował promienie planety Wenus na komórkę fotoelektryczną. Drgania, powstałe w tej komórce wzmocniono i za pomocą głośnika zamieniono na fale głoso-

we. Głos tej planety podobny jest jakoby do wysokiego tonu skrzypiec.

W podobny sposób można podobno zmienić na głos promienie świetlne innych ciał niebieskich, a także oświetlonego stońcem pola lub płonącej zapalki.

Kluby uczonych powstają na terenie Zw. Radzieckiego

Podczas gdy w Ameryce istnieją najrozmaitsze kluby dziwaków Nowego Świata, jak klub łysych, krzywych, nieszczęśliwych, grubych itd., w Związku Radzieckim

powstają tak zwane kluby uczonych, których zadaniem jest obsługiwanie pod naukowym kątem widzenia profesorów i uczonych.

Ostatnio, jak sygnalizuje prasa radziecka, z inicjatywy Centralnego Komitetu Związku Zawodowego Pracowników Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych powstaje taki klub w Ufie i w Gorkim.

Kluby te zaopatrzone są w bogatą bibliotekę naukową w językach obcych i w pomoce naukowe. Na terenie całego kraju otwarto dotychczas 11 klubów.

MAMY CZAS —

POLSKIE mosty, Niemieckie posty, Włoskie nabożeństwo — to wszystko blażństwo! — mawiano w dawnej Polsce.

Dzisiaj z tymi mostami jest już znacznie lepiej, zwłaszcza, że po ostatniej wojnie pogorszyło się z nimi gdzie indziej. Cechą natomiast, która od dawna dorosła u nas do nowego narodowego przysłówia — jest nasza punktualność. Można powiedzieć, że

„Polska punktualność To nasza specjalność”.

Byłem wczoraj na ważnym zebraniu obrady trwały nie dłużej jak półtorej godziny, ale na rozpoczęcie czekało się blisko drugie tyle. „Najważniejsi” członkowie nie mogli się zebrać wcześniej, więc kilkanaście osób musiało na nich czekać przez półtorej godziny. Na nasze zebrania, zwłaszcza o charakterze społecznym, nie przybywa się na oznaczoną godzinę, lecz „schodzi” się, „złazi” lub „zwlóczy” — „spiesząc się” mimo wszystko! A ile ich z tej przyczyny nie dochodzi do skutku! Ofiarą przy tym padają nie „najważniejsi”, lecz najsumienniejsi. Ich czas jakby się nie liczył!

Przysłowie — „czas to pieniądz”, w praktyce wygląda u nas absurdalnie. Gdybyśmy „czas” mogli eksportować jak węgiel, pobilibyśmy wszystkie rekordy. A sprawa, choć tak już opilowana, warta jest jednak wciąż zastanowienia. Rozrzutność czasu sprawia, że zasadniczo brakuje nam go na sprawy pałace. Mamy milion zapiekań, opóźnień, wleczenia się wciąż w ogonie postępu i cywilizacji na bardzo licznych polach. I wszystko to dlatego — że czasu mamy za wiele!

— Spóźnianie się widzów i słuchaczy stało się ponownie plagą teatralną i koncertową. Przychodzi się na koncert z półgodzinnym opóźnieniem — i zdąża się na czas. Ba! — czeka się jeszcze!...

Trzeba by coś na to poradzić i nasz zegar społeczny wyregulować. Do pracy spóźniać się już nie wolno, istnieją na to odpowiednie rygory. Ale za to niepunktualność nasza odgrywa się na wszystkich innych polach. Stąd mnóstwo akcji wlecz się niemrawo i dochodzi do mety z opóźnieniem, albo jakimś cudem: Pomoc Zimowa — na wiosnę, „gwiazdka” — na Wielkanoc, wielkanocne „jajko” społeczne — na Zielone Świątki. Ach, gdybyśmy nie mieli tak dużo czasu, ze wszystkim zdążylibyśmy na czas!...

SPORT

PRZED WALNYM ZEBRANIEM ŁOZLA

W dniu 21 grudnia w lokalu AZS o godzinie 10-ej rano w pierwszym terminie i o godz. 10.30 — w drugim odbędzie się walne zebranie Łódzkiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego.

Na zebraniu tym ustępujący zarząd złoży sprawozdanie ze swej działalności i po dyskusji nastąpi wybór nowych władz związku.

Znając dość dobrze zakulisowe nastroje w sporcie lekkoatletycznym Łodzi, już dziś wiemy dokładnie, że poszczególni przedstawiciele klubów przygotowali całe teczki oskarżeń i krytyk pod adresem ustępującego zarządu.

Nie chcemy w danym wypadku stawać w obronie starych władz. Są mi niejednokrotnie staraliśmy się wskazać na błędy lub niedociągnięcia organizacyjne, jakie popełnił zarząd ŁOZLA. Ale krytykując działalność ŁOZLA doskonale wiedzieliśmy, że są to entuzjaści tego sportu, rzec można — zapaleńcy, którzy wskutek trudnych warunków lokalnych i małej przedsiębiorczości — nie umieli często wywiązać się należycie z powierzonych im zadań.

Wszystkie fakty niedociągnięć organizacyjnych ŁOZLA są ogólnie znane i nie mamy zamiaru do nich jeszcze raz wracać i je powtarzać.

W tej chwili interesuje nas inne zagadnienie. Na terenie Łodzi istnieje nieliczna garstka osób, która na prawo i lewo starała się krytykować każde posunięcie zarządu ŁOZLA. Słusznie. Jedynie rzeczowa krytyka powstrzy-

muje od popełniania w przyszłości podobnych do siebie błędów. Ale samą krytyką nie poprawimy obecnej sytuacji i nie uzdrowimy sportu lekkoatletycznego w Łodzi.

Lekkoatletyka łódzka wówczas zyska czynnych zawodników i stanie się bardziej popularna, gdy stopniowo do minimum szeregi krytykujących, a powiększy się zastęp ludzi pracy

Warta już wygrała z Lublinianką

Wydział Sportowy Polskiego Związku Bokserskiego zweryfikował spotkanie o drużynowe mistrzostwo Polski między Wartą (Poznań) i WKS Lublinianką, mające się odbyć w dniu 7 grudnia w Poznaniu 16:00 walkower na korzyść Warty na skutek rezygnacji WKS Lublinianka.

Wobec powyższego poznańska Warta s'oczy swoje pierwsze spotkanie w dniu 14 grudnia w warszawie z tamtejszym KS „Grochów”.

W takim składzie ŁKS walczy z Gedanią

Po wczorajszym treningu sekcji pięściarskiej ŁKS, kierownictwo łódzian wystawiło na jutrzejszy mecz z Gedanią następujący skład: w. musza — Kamiński w. kogucia — Stasiak w. piórkowa — Marcinkowski w. lekka — Bonikowski w. półśrednia — Olejnik w. średnia — Pisarski w. półciężka — Żyłski w. ciężka — Niewadził. Pięściarze Gedani przybędą do Łodzi dziś w godzinach przedpołudniowych.

Mecz odbędzie się jutro w hali Winy. Początek o godz. 11.30. Przedprzedaż biletów odbywa się w w. f. m. Nagler, Piotrkowska 91.

TUR jedzie do Tomaszowa

Kierownictwo Sekcji Piłki Nożnej R.K.S. TUR w Łodzi, zawiadamia, że wyjazd drużyny do Tomaszowa Mazowieckiego na mecz z KS. OM TUR — Tomaszów, nastąpi w niedzielę dnia 7 grudnia 1947 r. o godz. 10-tej rano punktualnie, z przed lokalu Dzielnicy P.P.S. — Koziny, przy ul. Letniej 3/5.

Victoria wysoko zwycięża Wimę

Spotkanie bokserskie o drużynowe mistrzostwo okręgu klasy B „Victoria” — „Wima” zakończyło się 10:6.

Już przed meczem „Wima” prowadziła 4:0 z powodu spóźnienia cięż na wagę Kubasiewicza i niedopuszczenia przez lekarza Paliwoży do walki.

W ringu wyniki walk były następujące:

W wadze nadprogramowej walczyli: Wagner V. — Wochna W. wynik nie był ogłoszony, ponieważ obaj byli niepełnoletni.

W wadze muszej Anielak V. zwyciężył na punkty Wlazło W.

W wadze koguciej Wojciechowski V. przegrał na punkty ze Stanłkowskim W.

W wadze piórkowej Nowicki W. otrzymał 2 punkty walkowerem z powodu niedopuszczenia przez lekarza Paliwoży V.

W wadze lekkiej Stefaniak V. po ładnej walce zwyciężył na punkty Kawczyńskiego W.

W wadze półśredniej Ratyński V. zwyciężył wysoko na punkty Piutek W.

W wadze średniej Offman V. zwyciężył na punkty Grabowskiego W.

W wadze półciężkiej Zajdlie W. otrzymał dwa punkty walkowerem z powodu spóźnienia się na wagę Kubasiewicza V.

W wadze ciężkiej Urzędowicz V. zwyciężył prze k.o. w trzecim starciu Jamorskiego W.

Właśnie — oto chodzi! W Łodzi a przed wszystkim w sporcie lekkoatletycznym jest brak ludzi do zwykłej, codziennej pracy organizacyjnej.

Dość często niegdyś, czy w wypadku ustąpienia obecnego zarządu — znajdują się nowi ludzie, którzy zechcą pracować dla spraw lekkoatletyki łódzkiej i musimy stwierdzić całkiem obiektywnie, iż wertygując w pamięci wszystkie nazwiska miejscowych działaczy doszliśmy zgodnie do wniosku, że zastępców jest brak!

Dlatego uważamy, że tej małej garstce osób, kierujących obecnie sterem tej gałęzi sportu w pierwszym rzędzie należy pomóc w żmudnej pracy, a jesteśmy tego pewni, iż w roku przyszłym będziemy mogli w sposób bardziej optymistyczny pisać na temat rozwoju królowej sportu w Łodzi.

Dział oficjalny ŁOZPN

Komunikat WG i D Nr 55

Podaje się do wiadomości weryfikacje zawodów o mistrz. kl. A na rok 1946/47:

29. 9. 46 TUR Łódź — Concordia 2:2 po 1 pktce dla każdej z drużyn, 29. 9. 46 Centr. Szk. Ofic. — Lechia Tom. 1:6 * 2 pktki dla Lechii, 29. 9. 46 Zjednoczone — PTC 3:0 i 2 pktki dla Zjednoczonych, 6. 10. 46 Concordia — Zjednoczone 3:1 i 2 pktki dla Concordii, 6. 10. 46 Widzew — Lechia Tom. 2:3 i 2 pktki dla Lechii, 13. 10. 46 TUR Tomaszów — Lechia 1:1 i po 1 pktce dla każdej z drużyn, 13. 10. 46 TUR Łódź — Centr. Szk. Ofic. 9:0 i 2 pktki dla TUR 13 10. 46 Widzew — PTC 3:0 * 2 pktki dla Widzewa, 20. 10. 46 Concordia — Widzew 0:1 i 2 pktki dla Widzewa, 20. 10. 46 Centr. Szk. Ofic. — Zjednoczone 0:2 i 2 pktki dla Zjednoczonych, 20. 10. 46 TUR Łódź — TUR Tom. 3:1 i 2 pktki dla TUR Łódź, 20. 10. 46 Lechia — PTC 6:1 i 2 pktki dla Lechii, 27. 10. 46 TUR Tom. — Zjednoczone 1:3 i 2 pktki dla Zjednoczonych, 27. 10. 46 PTC — Concordia 0:1 i 2 pktki dla Concordii, 27. 10. 46 TUR Łódź — Lechia 4:3 i 2 pktki dla TUR, 3. 11. 46 Centr. Szk. Ofic. — Widzew 0:3 VO i 2 pktki dla Widzewa, 3. 11. 46 TUR Łódź — Zjednoczone 1:0 i 2 pktki dla TUR, 3. 11. 46 Lechia — Concordia 3:0 i 2 pktki dla Lechii, 10. 11. 46 TUR Tom. — Widzew 1:7 i 2 pktki dla Widzewa, 10. 11. 46 PTC — Centr. Szk. Ofic. 2:0 VO i 2 pktki dla PTC, 13. 4. 47 Concordia — Centr. Szk. Ofic. 6:0 i 2 pktki dla Concordii, 13. 4. 47 Widzew — TUR Łódź 5:0 i 2 pktki dla Widzewa, 13. 4. 47 TUR Tom. — PTC 1:1 * po 1 pktce dla każdej z drużyn, 13. 4. 47 Zjednoczone — Lechia 3:0 i 2 pktki dla Zjednoczonych, 20. 4. 47 PTC — TUR Łódź 0:2 i 2

Łódź wpłaciła na „totek” Nr. 6 148.860 złotych

Powodzenie gry w totalizatora sportowego przeszło najsmielsze oczekiwania organizatorów.

W ostatnim dniu składania kuponów Nr 6, we wszystkich kolekturach łódzkich zabrakło znaczków olimpijskich.

Wobec dużej frekwencji osób, które chciały złożyć swe wypełnione kupony — postanowiono zamiast znaczków, wydawać tymczasowe pokwitowania wymienne.

Jak wynika z meldunków trzech kolektur konkursu „Zgadnij kto wygra”, jedynie sama Łódź wpłaciła wczoraj na konto Polskiego

Komitetu Olimpijskiego w Warszawie, tytułem wpływu ze sprzedaży znaczków na konkurs Nr 6 sumę 148 tysięcy 860 złotych.

Suma ogólna nagród powinna być i tym razem dość wysoka.

Jeśli nie powtórzy się sytuacja z ubiegłego tygodnia, w którym aż 700 osób trafnie przewidziało wyniki spotkań — nagrody dla zwycięzców powinny być całkiem okazałe.

Osoby, które otrzymały we czwartek pokwitowanie zamienne, proszone są o zamianę w kolekturach swych pokwitowań na znaczki olimpijskie.

Przed snem zimowym

Ostatnie mecze o mistrzostwo

Jutro większość klubów A klasowych zakończy swe rozgrywki w rundzie jesiennej. Do zakończenia zostaną tylko mecze z Borutą. Najciekawszym spotkaniem nie-

dzielnym będzie mecz PTC z ZKK w Pabianicach.

Zwycięstwo gospodarzy może im zapewnić wicemistrzostwo jesienne. Nie ulega bowiem wątpliwości, że mistrzostwo przypadnie liderowi tabeli — Widzewowi, który gra z Concordią w Łodzi na boisku Winy o godz. 10.00.

Ciekawie zapowiada się również pojedynek Boruty z rezerwą ŁKS-u. Zgierzanie przegrał dotąd wszystkie mecze i w tym na wyjeździe, chociaż na własnym boisku byli zawsze b. groźni. Zwycięstwo Boruty, przyniosło by jej pierwsze 2 pkt.

Zjednoczone grać będzie z Lechią tomaszowską. Tomaszowianie nie znajdują się obecnie w tak dobrej formie, jak wiosną. Również i Zjednoczone przeżywają poważny kryzys. Szanse są równe, stąd wynik przewidzieć jest bardzo trudno.

W Tomaszowie tamtejszy TUR gości będzie swego łódzkiego imiennika.

Mimo iż lodzianie pechowo przegrali cztery kolejne mecze 0:1, trudno nam uwierzyć, aby odrzucił paszę właśnie w meczu z kandydatem na wicemistrza A klasy.

Po niedzielnych meczach, sezon piłkarski Łodzi oficjalnie zostanie zakończony.

Prezes P.Z.B. w Łodzi

Dziś przybędzie do Łodzi prezes PZB — p. Bielewicz, który weźmie udział w posiedzeniu Wydziału Spraw Sędziowskich ŁOZB.

Najlepsi pięściarze okr. poznańskiego

Kapitan związkowy Poznańskiego OZB ogłosił listę pięciu najlepszych bokserów okręgu w każdej z wag.

Na pierwszych miejscach znajdująemy tam nazwiska:

- w. musza — Malak (Warta),
- w. kogucia — Panke (Zjednoczeni),
- w. piórkowa — Adamski (Zryw),
- w. lekka — Wojnowski (Warta),
- w. półśrednia — Adamski (Warta),
- w. średnia — Sobczak (Warta),
- w. półciężka — Szymura (Warta),
- w. ciężka — Klimecki (Warta).

Miquel de Unamuno

Poprostu człowiek

Owe „mnie” było wypowiedziane w taki sposób, że nagle Julia przestała płakać. Serce stanęło jej w piersiach. Spojrzała na Aleksandra, a jakiś głos wewnętrzny szepnął jej: „Oto prawdziwy człowiek”.

— Może pan postąpić ze mną, jak się panu spodoba.

— Co masz na myśli, Julio? — zapytał Aleksander, zwracając się do niej w dalszym ciągu przez „ty”.

— Nie wiem, nie wiem, co chciałem powiedzieć.

— Dlatego mówisz, że mogę zrobić z tobą wszystko, co zechcesz.

— Tak, może pan.

Słowo „mogę” wypowiedziane tonem triumfującym. Julii wyrwał się z gardła okrzyk trwogi. Jej wielkie, świetliste oczy, pełne były strachu. Patrzyła na Aleksandra, który uśmiechał się do swej myśli: „Będę miał za żonę najpiękniejszą kobietę w Hiszpanii”.

Julia dusiła w sobie słoch. Później uczuła na swych wargach jego wargi.

— Będiesz moją żoną... moją... moją... tylko moją... Prawo usłgić cię moja wola. Albo moja wola u sankcjonuje prawo.

Julia uznała się za pokonaną. Wyznaczono dzień ślubu.

Ten tajemniczy, żelazny człowiek napelniał ją lękiem, a jednocześnie budził w niej uczucie jakiejś dziwnej miłości. Julia nie chciała kochać zuchwałca i awanturnika, który postanowił ożenić się z najpiękniejszą kobietą w Hiszpanii, aby móc otoczyć jej urodę blaskiem swych milionów. Lecz broniąc się wszelkimi siłami przed miłością, Julia czuła zarazem, że jest coś, co ją do miłości zmusza. Nie, on jej nie kupił, zdobył ją raczej.

Ale czy Aleksander kochał mnie naprawdę? — myślała Julia. — Czy mnie kocha? Mnie? (och, jak on to pięknie mówi!). Kocha mnie, czy też tylko przez próżność chce się ożenić ze mną? Czy nie stanę się dla niego czymś w rodzaju rzadkiego, drogiego sprzętu? Czy

istotnie jest we mnie zakochany? A może przesycał się wkrótce moją urodą? Tak, czy inaczej będzie moim mężem, uwolni mnie od tego przekłętą domu i od ojca. Ojciec mój nie będzie mieszkał razem z nami. Wyznamy mu stałą pensję miesięczną. Będzie po dawnemu dokuczał mej matce i starał się o względy pokojówek. Tylko z interesami raz na zawsze skończone! Ja zaś będę bogata, ogromnie, nieprawdopodobnie bogata!

Julia wiedziała, że wszyscy jej zazdroszą. Cała Renada mówiła o partii, jaką robi. Istotnie, uroda przyniosła jej w darze wszystko to, co jej przyniesie mogła. A jednak Julia nie była zadowolona. „Czy mnie kocha? Jeśli nie, będę musiała zdobyć jego miłość. Małżeństwo bez miłości, to najwstrętniejszy targ. Nie mogłabym wyjść z niego za męża, gdyby mnie nie kochał”.

Julia czuła się wobec Aleksandra niepewna i zalekniona. Ilekroć Gomez powiedział słowo „ja”, wstrząsała nią dreszcz. Julia drżała z miłości, chociaż przypisywała to drżenie zupełnie innym powodom.

Po ślubie przenieśli się do stolicy. Stosunki towarzyskie Aleksan-

dra były bardzo ożywione. Przypisać to można było jego pieniądзом. Julia miała wrażenie, że wszyscy goście, jacy bywali w ich domu, byli dłużnikami Aleksandra. Pożyłczał im pieniądze, domagając się zapewne solidnego, hipotecznego zabezpieczenia. Nie rozumiała się zupełnie na interesach: nigdy zresztą nie mówili ze sobą o sprawach materialnych. Julii nie zbywało na niczym; mogła zadawała swoje uajdziwniejsze kaprysy; odczuwała jednak brak tego, czego nade wszystko brakować jej musiało: nie miłości Aleksandra, który ją „zaczarował” i który był jakby jej panem i władcą, lecz pewności jego uczucia. „Kocha mnie, czy nie kocha?” — zapytywała sama siebie.

„Traktuję mnie z wielkim szacunkiem, spełnia wszystko, czego zapragnę — psuje mnie nawet. Jednak — czy mnie kocha? Nie można mówić o miłości z tym człowiekiem”.

„Tylko głupcy rozprawiają o tych rzeczach!... Moja najdroższa, moja jedyna, moja najcudniejsza! Romans w złym guście! Ale prawda, ty lubiałaś wszak czytać romanse?”

— Lubię je czytać i dziś jeszcze.

— Czytaj sobie co chcesz. Każę wybudować w parku pawilon, który ci będzie służył za bibliotekę. Zapelnij ją romansami, wszystkimi romansami, jakie napisano od początku świata po dzień dzisiejszy.

— Zartujesz Aleksandrze!...

Gomez ubierał się bardzo skromnie i bardzo niedbale. Nie dlatego, aby się chciał wydać równie niepozorny, jak niepozorne było jego ubranie. Szczęśliwie swym parweniustwem. Nie lubił zmieniać ubrań; przywiązywał się do starych. Mówiono, że włożywszy nowe ubranie wycierał je copędzej o ściany murów tak, aby się wydało podniszczone. Natomiast należał usilnie na żonę, aby się ubierała z wyszukaną elegancją. Piękność zyskiwała w ten sposób stosowną oprawę. Nie liczył się zupełnie z wydatkami; najchętniej jednak płacił rachunki krawcomom i modystkom. Były to gałganki dla jego Julii. Z lubością przechadzał się po mieście w towarzystwie żony. Wówczas różnice w wyglądzie wydatniały się jeszcze jaskrawiej. Aleksander cieszył się, gdy przechodnie zatrzymywały się, aby spojrzeć na jego żonę.

Dzień w Łodzi

Telefon: red. dyżurnego 144-18

OZYBYRY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują apteki: Czynnego (Rokitnicka 53), Bartoszewskiego (Piotrkowska 95), Rowińskiej-Koprowskiej (Piały Wolności 2), Staniulewicz (Nowotki 91), Sinielskiej (Rzgowska 51), Dancerowej (Zgierska 61).

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO
Dzisiaj o godz. 19 „Burza” Szekspira, której fscenizacja pomysłu Leona Schillera i oprawa sceniczna Wł. Daszewskiego zdobyły nagrodę na Konkursie Szekspirowskim. Malownicze widowisko zdoła muzyka W. Raczkowskiego, T. Kiesewettera i K. Wilkomirskiego. Chór i balet w układzie J. Hryniewieckiej. Mistrz Adwentowicz wysuwa się na czoło obnady, która tworzą: J. Węgrzyn, R. Hanin, L. Praszczkiewicz, M. Górecka, M. Wela, L. Kozłowski, G. Kostek, Z. Luński, S. Łapiński, K. Pagowski, W. Piarski, T. Woźniak, J. Łodyński i J. Koscecki.

TEATR POWSZECHNY
Dzisiaj 2 przedstawienia „Fircyka w zatach” — wszystkie bilety sprzedane. Passe-partout nieważne.

TEATR KAMERALNY
DOMU ŻOŁNIERZA
ul. Daszyńskiego 34
Dzisiaj i codziennie o godz. 19.15 komedia Jean Giraudoux „AMFITRION 38”.

SALA TEATRALNA Nawrot 27
Dom Kultury M. O.
Dzisiaj o godz. 19.15
SUITA CYGANSKA
wielkie barwne widowisko muzyczne w 3-eh aktach z muzyką Fr. Lehara. Udział biorą: Zespół artystyczny z A. Szwedem na czele, chór, balet i wielka orkiestra pod dyr. K. Siedera.

TEATR „SYRENA” Traugotta 1
Dzisiaj i codziennie „WGLAD W RZAD”, początek o godz. 19.30. Tel. 232-70.

OSTATNIE DNI
MIECZYSLAW FOGG W ŁODZI.
W „Klubie Pracowniczym” (dawna „Taborina”) przy ul. Narutowicza 20, wyjątkowo codziennie na czele zespołu artystycznego Wiera Gran i Mieczysław Fogg. w dwóch programach (godz. 22 i 24).

Dancing przy dźwiękach znakomitego jazzu Bolesława Krochmalckiego.
Początek o godz. 21-ej. Dochód przeznaczone na stołówkę Zw. Zaw. Muzyków.

Kina

ADRIA — ul. Marszałka Stalina 1:
„Pepito Jemenez” — godz. 16.30, niedz. 13.30.
B-LTYK — ul. Narutowicza 20:
„Znak Zorro” 15.30, 17.30, 19.30, 21.30; niedz. 13.30.
BAJKA — ul. Franciszkańska 31:
„Bohater Legii” — 17, 19, 21, niedz. 15.
GDYNIA — ul. Daszyńskiego 2:
„Konflikt” — 17, 19, 21; niedz. 15.
GEL — ul. Legionów 2/4:
„Kopciuszka” — godz. 17, 19, 21, niedz. 15, 17, 19, 21.
MUZA — Ruda Pabianicka:
„Baryczka” — 17.30, 20, niedz. 15.30.
OSWIATOWE — ul. Piotrkowska 243:
„Samotny Zagiel” i dodatkii oświetlowe.
POLONIA — ul. Piotrkowska 67:
„Ludzie bez skrzydeł” — godz. 17, 19, 21, niedz. 15.
PRZEDWIOSNIE — ul. Żeromskiego 74/76:
„Człowiek z karabinem” — 17, 19, 21, niedz. 15.
ROBOTNIK — ul. Kilińskiego 178:
„Wielkie Zycie” — 17, 19, 21, niedz. 15.
ROMA — ul. Rzgowska 84:
„Goal” — godz. 18.
REKORD — ul. Rzgowska 2:
„Wesoły Pensjonat” — godz. 16.30, 18.30, 20.30, niedz. 14.30.
STYLÓWY — ul. Kilińskiego 123:
„Moja Siostra Eileen” — 17, 19, 21, niedz. 15.
ŚWIAT — Bałucki Rynek 5:
„Mścizny Jastrzab” — 16, 18.30, 21, niedz. 13.30.
TATRY — ul. Staniulewicz 40:
„Konwój” — godz. 16, 18.30, 21, niedz. 13.30.
WISLA — ul. Daszyńskiego 1:
„Spokanie” oraz dod. Mecz Bokserski Helsinki — Śląsk — godz. 17, 19, 21, niedz. 15.
WŁÓKNIARZ — ul. Zawadzka 16:
„Znak Zorro” — 15, 17, 19, 21; niedz. 13.
WOLNOŚĆ — ul. Napierkowski 16:
„Curie Skłodowska” — 15.30, 18, 20.30, niedz. 13.
ZACHETA — ul. Zgierska 28:
„On czy ona” — godz. 16, 18.30, 21, niedz. 13.30.
ŁCZA — ul. Piotrkowska 108:
„Moja Siostra Eileen” — 17.30, 19.30, 21.30, niedz. 15.30.

OFIARY

Z okazji Imienin Dyrektora Administracyjno-Handlowego Mikołaja Matczyńskiego P. Z. P. D. nr 5 w Łodzi zamiaszt kwiatów z 3 000 — składają na Łódzką Rodzinę Radiowa pracownicy biurów i techniczni.

Memorial Łodzi do władz

Katastrofalna sytuacja mieszkaniowa wymaga energicznych kroków

Opracowany już został memoriał, który ma być przedstawiony premierowi rządu tow. Cyrankiewiczowi i przewodniczącemu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, ministrowi Mincowi przez delegację Łodzi w sprawie tragicznego położenia mieszkaniowego naszego miasta. Pod memoriałem widnieją podpisy prezydentna miasta, przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej oraz posłów łódzkich do Sejmu Ustawodawczego.

W poszczególnych rozdziałach memoriału omówiona została gospodarka Zarządu Nieruchomościami opuszczonymi i poniemieckimi, która wskutek nierentowności domów zwiększyła deficyt miasta o 1333 miliony złotych. Krytyczną sytuację pogłębia fakt, iż nie ma środków na niezbędne remonty, wskutek czego zmniejsza się ilość izb mieszkalnych.

BRAK MIESZKAN
Memorial omawia następnie problem braku wody, zagadnienia kanalizacyjne i wywozu śmieci, dalej sprawy elektryfikacji i zgazyfikowania wielu domów łódzkich. Obserwacje potraktowany został problem regulacji Łodzi, bezładnie i chaotycznie zabudowanej. Z problemem tym wiąże się również ciasno-

RADIO

SOBOTA, 6 GRUDNIA
12.30 „Z mikrofonem po kraju”, 12.30 Muzyka.
12.45 Wiadom. połudn., 12.45 Muzyka, zyka rozrywkowa, 14.00 Muzyka rozrywkowa, 15.00 Audycja dla dzieci, 15.15 Arty operowe, 15.30 Rozmaitości, 15.00 Dziennik, 16.30 Słuchowisko dla dzieci, 17.00 „Przy sobocie po robotach”, 19.15 „Wieczór literacki”, 19.30 Koncert zyczeń, 19.00 Audycja dla świata pracy, 19.15 Audycja dla wsi, 19.30 „Melodie ludowe”, 20.00 Dziennik, 20.50 Pog. sportowa, 21.00 PROKOPIEW — II Suta „Romeo i Julia”, 21.45 Audycja Biura Studiów, 22.00 Koncert Orkiestry Tanecznej P.R., 22.45 Koncert zyczeń, 23.00 Ostat. wiad. dziennika, 23.20 Muzyka taneczna, 23.55 Wiadom. z ostat. chwili, 24.00 Muzyka taneczna.

DDP ZYCIE PARTYZNE

KOMUNIKAT

Biura Wykonawczego Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej
1. Biuro Wykonawcze Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej PPS w Łodzi zawiadamia, że dzienne łódzkie PPS rozpoczęły weryfikację członków z dniem 17.11. br.
2. Weryfikacji podlegają wszyscy członkowie, wobec czego winni:
a) przygotować 2 fotografie (jeżeli obecna legitymacja jest bez fotografii),
b) uiszczyć zaległą składkę członkowską.
3. Weryfikować należy się w tej dzielnicy, której jest się członkiem.
4. Kalendarzyk na najbliższy okres przedstawia się następująco:
6, 7 grudnia br. — lit. G.
8, 9, 10 grudnia br. — lit. H.
11, 12, 13 grudnia br. — lit. I.
14, 15, 16 grudnia br. — lit. J.
5. Każdy członek po dopełnieniu formalności weryfikacyjnych winien o tym powiadomić Sekretarza Koła Zakładowego PPS na terenie zakładu, w którym pracuje.
6. Dalszy ciąg kalendarzyka codziennie ogłaszany będzie w „Kurierze Popularnym”.

Wojewódzka Komisja Weryfikacyjna

Dzisiaj w sobotę, dnia 6 bm. o godz. 16 odbędzie się zebranie Kół PPS i PPR przy WUBP, ul. 19 Stycznia, Ref. tow. J. Krupa-Skibiński. Referat Kobiet przy Dzielnicy „Widzew” PPS ul. Armii Czerwonej 103 zwołuje na dzisiaj 6 bm. godz. 18 ogólne zebranie członków.

Z zycior OM TUR

Komitet Międzyszkolny OM TUR w Łodzi zawiadamia, iż 6.12.47, w lokalu własnym przy ul. Piotrkowskiej 41 o godz. 20.30 odbędzie się zebranie informacyjne dla kandydatów do sekcji świetlicowych i sportowych.

ta mieszkaniowa. Memorial wskazuje na to, że Łódź już przed wojną była miastem, które prześcignęto pod względem nędzy mieszkaniowej wszystkie inne ośrodki Polski. W 1931 r. 63% mieszkańców gnieździło się w jednoizbowych mieszkaniach i przeciętne zagęszczenie wynosiło 3,5 mieszkańca na izbę. Katastrofalny kryzys mieszkaniowy po wojnie pogłębia się, gdyż mimo przyrostu ludności ilość izb mieszkalnych w Łodzi zmniejszyła się o 29%.

„SYMBOLICZNE” KOMORNE
Z tego względu sama przez się wysuwa się w tej chwili koncepcja sprzedaży pewnych nieruchomości opuszczonych, celem zdobycia środków na budownictwo i utrzymanie użytkowanych budowli w należytym stanie. W Łodzi kwalifikuje się do sprzedaży około 2000 domków mniejszych, które dalyby na cele budownictwa około 5 miliardów złotych. Suma ta przyczyniłaby się do uratowania i zabezpieczenia majątku publicznego o wielomiliardowej wartości.

Memorial wypowiada się również za uregulowaniem problemu komornego. Do wojny wydatek na czynsz komorniany stanowił w budżecie przeciętnej rodziny robotnika łódzkiego 11 zł od izby, co przy przeciętnym zarobku miesięcznym 140 zł stanowiło 8%.

Powazna Instytucja Handlowa poszukuje MAGAZYNÓW względnie PLACÓW, przy bocznicy kolejowej w Łodzi. Zwrót nakładów zapewniony. Zgłoszenia telefoniczne pod 134-22, względnie oferty do Administracji pod „Przy bocznicy”.

PAŃSTWOWA FABRYKA MEBLI METALOWYCH, SZPITALNYCH I LEKARSKICH w ŁODZI, ul. TARGOWA Nr 9a zatrudni natychmiast: 2-ch techników wykwalifikowanych z praktyką oraz 10-ciu robotników nowych kwalifikowanych (podwózkowych). Zgłoszenia prosimy kierować do Wydziału Personalnego Fabryki. (PAP 2170).

Państwowa Fabryka APARATÓW ELEKTRYCZNYCH ŁÓDŹ — ul. Przedzalaniana Nr 71 zaangażuje: INŻYNIERÓW MECHANIKÓW, TECHNIKÓW MECHANIKÓW, KRESLARZY I ŚLUSARZY NARZĘDZIOWYCH, TOKARZY, FRYZERÓW i samodzielnego HARTOWNIKA. Reflektujemy tylko na siły pierwszorzędne. Zgłoszenia kierować do Wydziału Personalnego w godz. od 9—12. (PAP 2165).

Centrala Krajowych Surowców Włókienniczych ŁÓDŹ, ul. Kilińskiego Nr 26 przyjmie natychmiast: KIEROWNIKA DZIAŁU PLANOWANIA ze znajomością księgowości.

Oferty wraz z życiorysem i świadectwami kierować należy do Wydziału Planowania.

OLEJ KOKOSOWY TŁUSZCZE I WOSKI nawet w najmniejszej ilości KUPUJEMY. FABRYKA CHEMICZNA „AZET” ŁÓDŹ, ul. Lipowa 43. — Tel. 114.06. 82473.

Dalszy ciąg wygranych po 2.000 zł podany będzie jutro.

Był to odsetek zbyt wielki, będący świadectwem kapitalistycznej struktury społecznej i gospodarczej. Obecnie jednak doszliśmy do innego rodzaju anomalii. Wydatek na czynsz komorniany wynosi dziś od izby 36 zł, co przy przeciętnym zarobku miesięcznym robotnika w wysokości 6.500 zł stanowi nieco więcej niż 0,5%. Przeciętny zarobek jest jeszcze dzisiaj na poziomie bardzo niskim, jednak komorne stało się nawet w tych warunkach tylko sumą symboliczną, gdyż kształtuje się znacznie niżej, niż np. wydatki na światło, gazety i abonament radiowy. Racjonalna i ostrożna podwyżka komornego w rozumnych granicach nie naruszy równowagi budżetu rodziny robotniczej, nawet gdyby dochodziła do

100 zł od izby. Tym bardziej, że ma ona być zależna od powierzchni mieszkaniowej, stopnia wygód, dzielnicy, zarobków itp.

PILNE ZAGADNIENIE
Konkludując, autorzy memoriału podkreślają, że nakazem chwili jest udzielenie Łodzi przez rząd specjalnych kredytów na najniezbędniejsze inwestycje, które pozwolą zapobiec regresowi na odcinku mieszkaniowym i — jeżeli już nie polepszyć — to co najmniej utrzymać dzisiejszy stan. Jest to zagadnienie pilne, gdyż w państwowym planie inwestycyjnym na rok 1948 w kredytach na budownictwo mieszkaniowe miast, Łódź w ogóle nie figuruje.

STG.

Rejestracja przedsiębiorstw musi natąpić w przewidzianym terminie

(1). Dekretem z dnia 28 października r.b. zatządzona została rejestracja wszystkich firm przemysłowych, przyczem ostateczny termin ustalono nieodwołalnie na 10 grudnia b.r.

Niezwołoczne przeprowadzenie wszelkich formalności rejestracyjnych leży w interesie własnym przedsiębiorstw przemysłowych, których właściciele w razie nie dopełnienia terminu narazić mogą siebie i swe przedsiębiorstwa na niepotrzebne straty, gdyż odkładanie sprawy na ostatni dzień powoduje ewentualną niemożność terminowego załatwienia ze względów czysto technicznych.

Dla ułatwienia pracy przy załatwianiu formalności przez wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe, które do tej pory, mimo wzywającego już terminu nie przeprowadziły rejestracji — prywatnie Zrzeszenia Przemysłowe, Izba Przemysłowo-Handlowa i Urzędy Skarbowe uruchomiły specjalne biura rejestracyj-

re, które przyjmować będą zgłoszenia również w niedziele dn. 7 b.m. i poniedziałek dn. 8 b.m. Godziny urzędowania Urzędów Skarbowych w tych dniach wyznaczone zostały od 8 mda. 15 do 13 mda. 15, w Zrzeszeniu i Izbie Przem. - Handl. od godziny 9 — 12.

Zjazd inwalidów

Jutro o godz. 10 w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 73 odbędzie się I wojenny Zjazd Delegatów Okręgu Łódzkiego przy udziale przedstawicieli Wojska Polskiego, władz administracji ogólnej, samorządu i bratnich organizacji oraz zaproszonych gości. Zjazd ma charakter sprawozdawczy za okres od 7. II. 45 do 1. XII. 47 r. oraz wybory nowych władz Okręgu.

WIECZÓR AUTORSKI L. PASTERNAKA

W poniedziałek, dnia 8 grudnia r.b. w Miejskiej Galerii Sztuki Plastycznych Wydział Kultury i Sztuki Zarządu Miejskiego w Łodzi urzadzają wieczór autorski znanego poety i satyryka Leona Pasternaka. Początek o godz. 19. Wstęp bezpłatny.

TABELA WYGRANYCH 51 LOTERII 1-szy dzień ciągnięcia IV-tej klasy

Table with lottery results for 51 lotteries, 1st day of drawing 4th class. Columns include winning amounts (e.g., 500,000 zł, 100,000 zł, 20,000 zł, 10,000 zł, 5,000 zł, 2,000 zł) and lists of winning numbers.

PRZETARG NIEOGRANICZONY
DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW

ogłasza przetarg nieograniczony na:
1. Gruntową naprawę silnika benzynowego typu Granit 25, marki Phänomen Werke 24 P. S., oraz prądnicy typ 1/39 Granit 25, 220/380 V, 15 kw. na czterokołowej przyczepce samochodowej dla Rejonowego Urzędu Tf. Tg. w Piotrkowie Trybunalskim.
2. Naprawę silnika benzynowego typu Granit 25, Marką Phänomen Werke 24 PS dla Rejonowego Urzędu Telegraficzno-Telegraficznego w Łowiczu.
3. Naprawę silnika na ropę o mocy 15 P. S. dla Rejonowego Urzędu Tf. Tg. w Łodzi.
Blizszych informacji udziela Oddział Budowy i Konserwacji Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów, ul. Daszyńskiego 36, I piętro, pokój Nr 13 (telefon 271-21).
Wadium przetargowe w wysokości 2% sumy oferowanej należy wpłacić na konto czekowe PKO Nr VII-3010 Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Łodzi, a dowód wpłaty dołączyć do oferty.
Oferty w zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta na naprawę silnika i prądnicy dla Rejonowego Urzędu Tf. Tg. w Piotrkowie Tryb.” (w Łowiczu i Łodzi), należy składać do godziny 12. dnia 20. 12. 1947 r., do skrzynki ofertowej w Sekretariacie Dyrektora Okręgu P. i T., pokój Nr 56, III piętro przy ulicy Daszyńskiego 36.
Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godzinie 12.30. Dyrekcja zastrzega sobie prawo uznania, że przetarg nie dał wyniku, wolnego wyboru oferenta, oraz podziału robót między poszczególne firmy bez prawa roszczeń ze strony stojących do przetargu. (PAP 2172)
Łódź, dnia 4. 12. 1947 r.

OGŁOSZENIE

Referat H. B. Pr. przy Związkach Zawodowych Włókienniczych Oddział I w Łodzi, zawiadamia referentów H. B. Pr., że dnia 10. 12. 1947 r. rozpocznie się kurs 10-dniowy H. B. Pr. organizowany przez Związek Zawodowy Włókienniczy, Oddział I w Łodzi, przy udziale H. B. Pr. Centralnego Zarządu Przemysłu Włókienniczego w Łodzi Inspektora Pracy III Obwodu.
Wszyscy referenci H. B. Pr. i wytypowani na kurs przedstawiciele z Rady Zakładowych w liczbie po jednej osobie z zakładu Pracy, proszeni są o bezwzględne stawienie się i wpłacenie za kurs 500,— złotych od słuchacza do Związku Zawodowego Włókienniczego Oddział I w Łodzi, ul. Traugutta 18 pokój 204, dnia 6 i 8 grudnia 1947 r., w godz. od 8.30 rano do godz. 17 popoł. do kierownika referatu H. B. Pr. tow. Jezierskiego. Za każdego słuchacza kursu H. B. Pr. honoruje zakład pracy złotych 500.—.

MEBLE

różne TANIO oddaje
Sp. „BUDOWA” ul. PIOTRKOWSKA 154
(w podwórzu), Telefon 262-34, 269 76
jak również wykonuje wszelkie roboty BUDOWLANE.
Dla kupujących na prowincję —
odstawa własna, fachowa i punktualna. (2332)

PAŃSTWOWE ZAKŁADY PRZEMYSŁU BAWELNIANEGO Nr 14
w ŁODZI, ul. SENATORSKA Nr 6

POSZUKUJĄ pracowników do przedziału:
1 MAJSTRA NA ODDZIAŁ PRZYGOTOWAWCZY,
1 MAJSTRA NA MASZYNY OBRACZKOWE,
1 jako POMOC DO ZGRZEBLAREK.
Zgłoszenia w Wydziale Personalnym, ul. Senatorska Nr 6.
(PAP 2173)

HURTOWNIA CENTRALI TEKSTYLNEJ Nr 1

ŁÓDŹ — NARUTOWICZ Nr 45
SPRZEDAJE

od dnia 1 do 31 grudnia 1947 r. dla terenu powiatu łódzkiego z wyłączeniem miasta Łodzi oraz dla innych powiatów woj. łódzkiego

kapelusze, stożki męskie i damskie,
kapeliny (wełniane)

po cenach hurtowych ZNIŻONYCH o 80%
za pośrednictwem PODHURTOWNI:
w KUTNIE — Plac 19 Stycznia 16
w KONSZACH — ul. 3 Maja 8
w TOMASZOWIE MAZ. — ul. Limanowskiego 16/18
w PIOTRKOWIE — ul. Starowarszawska 11/13
w SKIERNIEWICACH — Rynek 24
w ZDUŃSKIEJ WOLI — ul. Piłsudskiego 19
w WIELUNIU — ul. Augustiańska 6
w RADOMSKU — ul. Reymonta 8
w ŁOWICZU — ul. Bieruta 8.
Prawo zakupu posiadają wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przetwórcze, Związki Zawodowe, Rady Zakładowe wszystkich instytucji państwowych i społecznych, przemysłu i handlu oraz organizacje społeczne i t. p.
Przy zakupie należy przedłożyć odpowiednie świadectwa, określające rodzaj prowadzonego przedsiębiorstwa, względnie uprawnienie instytucji lub organizacji, delegującej po zakupy.

CENY OGŁOSZEŃ

Table with 2 columns: Line length (Za tekstem / W tekście) and Price per line. Includes rates for 70mm, 120mm, 200mm, 300mm lines and necrologues.

Ogłoszenia drobne 30 zł za wyraz, poszukiwanie pracy 15 zł za wyraz.
Redakcja — Łódź, Piotrkowska 98 Administracja — Łódź, Piotrkowska 70. Redakcja honoruje tylko artykuły zamawiane i rekopisów nie zwraca się. Warunki prenumeraty: miesięczna z dostawą do domu — 90, prenumerata zbiorowa (od 20 egz. — z 50. Prenumerata z odbiorów w Administracji — zł. 75.
Drukarnia Nr 4, Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, Łódź, ul. Żwirki 2. D-018787

OGŁOSZENIE
Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie i dostawę 10.000 znaczków rejestracyjnych dla psów.
Szczegółowe informacje oraz ślepy kosztorys otrzymać można w Wydziale Gospodarczym, ul. Legionów Nr 10, III piętro, pokój 14, w godzinach od 9 do 13.
Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego w zalakowanej kopercie z napisem: „Oferta na wykonanie 10.000 znaczków” należy składać do dnia 15 grudnia 1947 roku, do godziny 9 rano, pod wyżej wspomnianym adresem, gdzie również w tym samym dniu o godzinie 10 rano nastąpi otwarcie ofert.
Wadium przetargowe zgodnie z przepisami w wysokości 3 proc. od sumy oferowanej należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej, ul. Roosevelta 15, a kwit dołączyć do oferty.
Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru dostawcy bez względu na cenę, a także prawo uznania, że przetarg nie dał wyniku.
Łódź, dnia 4 grudnia 1947 r.
ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

OGŁOSZENIE
Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Komunikacji — podaje niniejszym do wiadomości, że dla osób, które z przyczyn od siebie niezależnych nie dopełniły obowiązku zgłoszenia pozwolenia a prowadzenie pojazdów mechanicznych, przedłożono termin rejestracji tych pojazdów do dnia 31 grudnia rb. pod warunkiem, że powody niezgłoszenia się w terminie głównym zostaną potwierdzone i zaopiniowane przez Zarząd Miejski. Zgłoszenia zgłoszenia w stosunku do posiadaczy pojazdów mechanicznych i przez Związek Zawodowy Transportowców RP w stosunku do kierowców zawodowych.
Pozwolenia niezgłoszone do dnia 31 grudnia 1947 r. po upływie tego terminu stracą swą ważność.
Zgłoszenia przyjmuje Wydział Komunikacji, ul. Piotrkowska 84, I piętro, pokój 25.
Łódź, dnia 4 grudnia 1947 r.
ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

Nr Ka 119/47
OBWIESZCZENIE
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi VI rew. Stanisław Bednarek zam. w Łodzi przy ul. Zamenhofska Nr 4 na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 18 grudnia 1947 od godz. 11 w Łodzi przy ul. Pomorskiej Nr 127 odbędzie się publiczna licytacja ruchomości, a mianowicie: mebli, pałt damskich, węg, kwaszonej kapusty, mydła, urządzenia sklepowego, serwetek, żelazka elektrycznego, firanek oszłonowanych na łączną sumę 99.900 zł, które oglądać można w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie oznaczonym.
Łódź, dnia 22 listopada 1947 r. (sprawa Fabr. Spółdz. Spoż. w Łodzi pko Henryce Gaworskiej)
PAP 2174

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze
Dr med. SIKNEO KSAWERY specjalista chorób skórnych, pęcherza, wenerycznych przyjmuje ul. Kilińskiego 132 w godz. 12-2 i 4-8 Tel. 285-55. 332-
DOKTOR REICHER — specjalista: weneryczne, skórne, płciowe zaburzenia. Południowa 26, druga — siódma wieczorem. 781a-
GABINET DENTYSTYCZNY Maksymiliana Pregera ze Lwowa. Specjalność: nowoczesna protetyka zębów Gdańska 36-a (róg Zawadzkiej), tel. 199-90.
DR MIKOŁAJ BORNSTEIN — choroby obłecie, ul. Traugutta 9, III p. powrót. 781a-
Kupno i sprzedaż
TOREBKI papierowe różnych rozmiarów poleca hurtowniom i sklepom t-ma „Torebkarnia”, Łódź, Narutowicza 24. 1902b
POPULARNY Skład Mebli S. Gąsala — Pawełek, Łódź ul. Dr Próchnika 1 (Zawadzka) tel. 175-75. Poleca najtaniej meble biurowe, sypialnie, stołowe gabine, krzesła, tapczany, stoły, krzesła, fotele i łóżka. Wykonanie solidne i punktualne. 7844-
WARSZTAT ślusarsko — mechaniczny sprzedamy z powodu likwidacji spółki. Tel. 119-79 19941
MEBLE wszelkiego rodzaju kupuje i sprzedaje stolarnia Krasieckiego 3 przy Rządowskiej (przystanek Piaseczna), 19044

Zaofiarowanie pracy
PORZĘBNY główny księgowy do PZPW Nr. 41 w Pabianicach, zgłaszać się w Wydz. Personalnym w godz. 9 — 15.00. 167-
Zagubione dokumenty
UNIEWAŻNIAM zagubioną legitymację PPS Nr. 3305 Dębicki Mieczysław.
UNIEWAŻNIAM zagubioną legitymację PPS, wydaną w 1945 r. na nazwisko Nachman Bronisław — obecnie HetnarSKI Radwańska 46. (10042)
UNIEWAŻNIAM legitymację PPS Bernat Jan Armii Ludowej 29. 10043
UNIEWAŻNIAM indeks Nr. 1027 Uniwersytetu Łódzkiego Zaborowski Zbigniew, Armii Czerwonej 27. 10038
UNIEWAŻNIAM skradziony dowód PKP Cichosz Irene, Stacja Widzew 7. 10039

CENTRALA ZBYTU PORCELANY, FAJANSU
i WYROBÓW SZKŁANYCH w ŁODZI
ul. Dra ADAMA PRÓCHNIKA Nr 5
poleca
NA ŚWIĘTA dla ŚWIATA PRACY
popularne porcelanowe
serwisy obiadowe
na 6 osób, 23 cz.
Białe od zł 2.362,— Dekorowane od zł 3.491,—
oraz wszelkie WYROBY PORCELANOWE, FAJANSOWE, SZKLANE i KRYSZTAŁY.
DO NABYCIA w SPÓŁDZIELNIACH, DOMACH TOWAROWYCH I WSZYSTKICH SKLEPACH PORCELANY i SZKŁA.
(PAP 2149)

PRZETARG
CENTRALA HANDLOWA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO — Biuro
Sprzedaży Artykułów Farmaceutycznych w Łodzi, ul. Roosevelta 3
ogłasza przetarg na dostawę:
3 KOŻUCHÓW WARTOWNICZYCH,
30 KOŻUCHÓW KRÓTKICH,
3 par BUTÓW FILCOWYCH,
3 par RĘKAWIC SZOFERSKICH.
Oferty należy składać w zalakowanych kopertach z napisem: „Dostawa kożuchów” w Sekretariacie biura w godzinach pracy do dnia 11 grudnia 1947 r., godzina 10.
(PAP 2177)

OGŁOSZENIE
Stosownie do art 2 pkt II lit. f Dekretu z dnia 17. 10. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 59/46, poz. 324) Sąd Okręgowy w Łodzi — VII Wydział Karny ogłasza, — w tut. Sądzie wszczęte zostało postępowanie p-ko Julii Goepfert, ur. dnia 21. 1. 1897 r., we Lwowie, córce Władysława i Zofii, ostatnio zam. w Ozorkowie, ul. Kilińskiego 5, obecnie ukrywającej się przed wymiarem sprawiedliwości, oskarżonej o to, że w roku 1940 we Lwowie, będąc obywatelką polską zgłosiła swą przynależność do narodowości niemieckiej.
Czyn ten stanowi przestępstwo z art. 1 § 1 Dekretu z dnia 28. 6. 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowanie od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237, oraz Nr 53, poz. 300).
Łódź, dnia 3. 12. 1947 r. (PAP 9569)

OGŁOSZENIE
Stosownie do art. 2 pkt II lit. f Dekretu z dnia 17. X. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 59/46, poz. 324) Sąd Okręgowy w Łodzi — VII Wydział Karny ogłasza, — w tut. Sądzie wszczęte zostało postępowanie p-ko Romanowi Kasprończowi, ur. dn. 22. 12. 1906 r., w Kutnie, s. Franciszka i Władysława, ostatnio zam. w Łodzi, ul. Żródlowa 5, obecnie ukrywający się przed wymiarem sprawiedliwości, oskarżonemu o to, że w roku 1943 w Kutnie, będąc obywatelkiem polską, zgłosił swą przynależność do narodowości niemieckiej.
Czyn ten stanowi przestępstwo z art. 1 § 1 Dekretu z dnia 28. VI. 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowanie od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237, oraz Nr 53, poz. 300).
Łódź, dnia 3. 12. 1947 r. (PAP 9565)

CENTRALA ZBYTU PRZEMYSŁU SKÓRZANEGO w ŁODZI
ul. CZACKIEGO 16 (przy parku Wenecja)
Zatrudni: WYKWALIFIKOWANYCH KSIĘGOWYCH,
PRACOWNIKÓW z wykształceniem i znajomością branży skórzanej — do Działów Handlowych — oraz
wykwalfikowane MASZYNISTKI, STENOTYPISTKI
i SORTOWNIKÓW FUTRZARSKICH.
Zgłoszenia osobiste przyjmuje Wydział Personalny, w godzinach od 9—12.
Reflektujemy tylko na siły pierwszorzędne. (PAP 2178)

Redaktor naczelny:
ARTUR KARACZEWSKI — przyjmuje od godziny 12-tej do 13-tej.
SEKR. RED. — od godziny 10-tej do 11-tej.
WYDAWCA: Spółdzielnia Wydawnicza „WIEDZA”.
NASZE TELEFONY:
Centrala telefoniczna Redakcji i Administracji 126-91, 257-94
Redaktor Naczelny 130-46 Dyr. Delegatury „Wiedza” 268-96
Zastępca Red. Nacz. 112-54 Wydział Czasopism 257-98
Sekretarz Redakcji 144-38 Dział Ogłoszeń 256-37, 222-32
Dyr. Administracyjny 126-31 Ekspedycja 251-98
Redakcja 272-57